

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Artiști romi în arta contemporană / pref.: Mihai Neacșu, Delia Grigore; critica: Diana Savu; trad.: Diana Savu, Gabriela Murgescu
Editura Centrului Național de Cultură a Romilor, 2015

ISBN 978-606-93895-1-5

I. Centrul Național de Cultură a Romilor (București)
II. Neacșu, Mihai (pref.)
III. Grigore, Delia (pref.)
IV. Savu, Diana (trad.)
7(=214.58)(084)

© Editura Centrului Național de Cultură a Romilor, 2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Artiști romi în arta contemporană
152 p.;

Coordonator: Alina Ene
Fotografii: OnX Media - Robert Moro, Marian Petre, Eugen Raportoru
Layout : Andrei Tudoran
Copertă: *Conexiune* - Marian Petre; layout: Andrei Tudoran
Tipografia: Compania Națională a Imprimeriilor Coresi S.A.
Piața Presei Libere nr.1, București

CONTACT:

Centrul Național de Cultură a Romilor
National Center of Roma Culture
Director: Mihai Neacșu

Splaiul Independenței nr.202 A, etaj 9, sector 6
București, Romania

E-mail: secretariat@cncr.gov.ro

Telefon: 0040 / 21 313 52 11

Fax: 0040 / 021 313 52 10

www.cncr.gov.ro

GUVERNUL ROMÂNIEI

CENTRUL NAȚIONAL DE CULTURĂ A ROMILOR

ARTISTI
ROMI
IN
ART
CONTEMPORANĂ

ROMA
ARTISTS
IN
ART

ARTIȘTI
ROMI
ÎN
ARTA
CONTEMPORANĂ

ROMA

ARTISTS

IN

CONTEMPORARY

ART

ARTIȘTI

ROMI

IN

ARTĂ

CONTEMPORAN

CONTEMPORAN

eugen RAPORTORU / PICTURĂ
PAINTING

MARIAN PETRE / SCULPTURĂ
SCULPTURE

ROMA

ARTISTS

IN

ART

ART

de Lia GRIGORE

Mihai NEACȘU

6

ÎNTRE REFLECȚIE ȘI EMOȚIE

Albumul de artă plastică al artiștilor romi, pictorul Eugen Raportoru și sculptorul Marian Petre, este primul de acest fel care apare în România. Publicarea acestui album de artă răspunde unui deziderat exprimat în cadrul planului de management al Centrului Național de Cultură a Romilor. Din păcate, cultura romă este reprezentată, în spațiul public, prin elementele ei tradiționale, așadar suntem vizualizați, aproape mereu, ca fiind reprezentanți ai unei culturi exclusiv tradiționale. Suntem, ca toate celelalte culturi ale omenirii, o cultură formată din partea tradițională și partea modernă, cantonați fiind, de către ceilalți, mai ales în partea tradițională, priviți ca mari muzicanți, fără a se lua în considerare componenta modernă, cu scriitori, pictori, sociologi, doctori, elita intelectuală romă. Încă avem imaginea unei culturi tradiționale, din cauza faptului că noi, ca instituții guvernamentale sau neguvernamentale, nu am găsit canalul de comunicare prin care să promovăm elementele culturii rome moderne. De aceea, în planul de management al Centrului Național de Cultură a Romilor, am inclus producția culturală modernă, care să vorbească despre cultura romă utilizând instrumente moderne de promovare a acesteia. ¹Este responsabilitatea noastră instituțională să promovăm artiștii romi în așa măsură încât să fie cunoscuți atât de către noi, romii, cât și de către publicul larg în general. Avem datoria, din punct de vedere instituțional, să facem o producție culturală romă ai cărei autori să fie mai ales artiști romi, actori, pictori, sculptori, muzicieni, iar artiștii romi să depășească granițele instituțiilor pentru romi. Să facem, de exemplu, un plan de diseminare în toată țara, a producției culturale rome cum ar fi: colindele în limba romani, creațiile pictorului Eugen Raportoru, ale sculptorului Marian Petre, ale scriitorilor și actorilor romi. Trebuie să depășim registrul în care știm noi despre noi și să realizăm canale de comunicare pentru publicul larg. ²Albumul de artă plastică al artiștilor romi, pictorul Eugen Raportoru și sculptorul Marian Petre, care va fi lansat cu ocazia celebrării Zilei Internaționale a Romilor, 8 Aprilie 2015, continuă și dezvoltă această viziune de promovare a elitelor contemporane rome.

1. Centrul Național de Cultură a Romilor, Buletin Informativ, ediție bilingvă Română/Romani, Nr. 1 / februarie 2015, Perioada: noiembrie-decembrie 2014, pag. 5.
2. Idem, pag. 6-7.

BETWEEN REFLECTION AND EMOTION

The Art album of Roma fine artists, the painter Eugen Raportoru and the sculptor Marian Petre, is the first of its kind to appear in Romania. The publication of this art album responds to an eagerness expressed in the management plan of the National Centre of Roma Culture. Unfortunately, Roma culture is publicly represented through its traditional elements, thus we are seen, almost always, as representatives of an exclusively traditional culture. Like all other cultures of humanity, we have a culture made of the traditional and modern elements, still being quartered by others especially in the traditionality, being seen as great musicians but without taking into account the modern component given by writers, painters, sociologists, doctors, Roma intellectual elite. We still have the image of a traditional culture, because as governmental or nongovernmental institutions, we have no communication channel to promote Roma culture modern elements. Therefore, in the management plan of the National Centre of Roma Culture, we have included modern cultural production, to talk about Roma culture using modern tools to promote it. ¹It is our institutional responsibility to promote Roma artists so that to be known by both Roma and the wide public. We have an institutional duty to make a Roma cultural production whose authors are especially Roma artists, actors, painters, sculptors, musicians, and artists to move beyond Roma institutions. For example, let us conceive a plan for dissemination of Roma cultural production across the country including carols in Romani, creations of the painter Eugen Raportoru and of the sculptor Marian Petre, of other Roma writers and actors. We must overcome the register where we know about us and we have to broaden the communication channels to the wide public. ²The fine Art album of Roma artists, the painter Eugene Raportoru and the sculptor Marian Petre, which will be launched on the occasion of International Roma Day, April 8, 2015, continues and develops the vision of promoting contemporary Roma elite.

1. National Centre of Roma culture, Newsletter, bilingual edition Romanian/Romani, No.1 / February 2015. Period: November-December 2014, page 5
2. Idem, page 6-7

Cei doi artiști, ambii membri ai Uniunii Artiștilor Plastici din România, s-au remarcat nu numai prin valoarea compozițională a creațiilor lor, dar și prin tematica abordată, care a inclus semnificative și subtile referiri la cultura și istoria romilor, conferind, astfel, apartenenței lor etnice, însemnătate de coloană vertebrală a constituției interioare a fiecăruia dintre ei.

Pictorul Eugen Raportoru abordează atât peisagistica, în special cea urbană, cât și natura moartă și portretistica, în cadrul acesteia din urmă chipurile de romi, femei și bărbați, copii și bătrâni, ocupând un loc aparte. Peisagistica urbană este compusă pregnant în alb și negru, cu subtile tușe de culoare realizate dominant în albastru-bleumarina sau vinețiu, roșu-sângeriu și diferite nuanțe de maro și galben închis, invitate parcă să ia parte la o construcție care le este, aparent, străină. Pei-sajul se înghesuie în tiparele impuse de sensibilitatea enormă a artistului, ca într-o capcană în care sufletul se prăbușește ca după un cataclism, ca într-o groapă cu lei printre gratiile căreia vedem, fără să putem atinge sau înlătura, granițele ce ne limitează perspectiva.

De cele mai multe ori, figura umană lipsește din peisaj, iar atunci când există, este dificil de identificat, fiind mai mult un pretext imagistic încadrat atât de bine în compoziția non-umană a zidurilor, încât ajunge să se confunde cu acestea, ceea ce rezultă fiind un spațiu straniu, rece, aproape înfricoșător, cu clădiri vechi, care dau impresia de ruină și uneori par părăsite, cu ferestre înguste și lungi, cu ochiuri de geam la mansarde, cu străzi strâmte, ganguri, porți uriașe către posibile curți interioare dominate de necunoscut și mai ales cu porți încuiate cu sugerate lacăte, ziduri privite pe furiș din spatele clădirii și numeroase gratii la ferestre, gar-duri tip gratii, balcoane cu gratii. De nicăieri nu apare nici o rază de soare și este mai întotdeauna iarnă în lumea picturilor lui Raportoru. Negrul absoarbe lumina. Nu există nici cer, nici pământ, numai pereți de care ni se lovește privirea ca să se izbească apoi, într-un veșnic recul, de orbitele noastre golite de iris. Atmosfera este apăsătoare și se accentuează sentimentul încarcerării individului între zidurile societății privite ca închisoare a spiritului. Predomină disperarea de sorginte expresionistă și pare că nimic nu ne mai poate salva de alienare. Ne sufocăm între gratii și ziduri.

Natura moartă cu vase de flori răspunde orizontului de așteptare al numelui care trimite la neființă depășind clasică denotație a unor astfel de picturi. Florile par rupte, strivite, smulse, ucise, deseori însângerate, trezesc neliniște, chiar teamă, iar privitorul se scufundă în aceeași apă tulbură a expresionismului.

The two artists, both members of the Romanian Artists Union, stood out not only by the compositional value of their creations, but also by the theme they have tapped, which included significant and subtle references to the Roma culture and history, thus giving to their ethnic affiliation the meaning of a backbone within the inner body.

The painter Eugen Raportoru addresses landscape, especially urban, still life and portraiture, where images of Roma women and men, young and old occupy a special place. Urban landscaping is significantly made of black and white, with subtle touches of blue or purple blue, blood red and various shades of brown and dark yellow invited to attend a construction apparently strange to them. The landscape flocks to patterns imposed by the artist's enormous sensitivity, as a trap where the soul collapses as after a disaster, like a den of lions where we can see through the bars, but we cannot touch or remove the margins that limit our perspective. Most often, the human image is missing from the landscape, and where it appears it is difficult to identify it, being more like an imagistic pretext framed so well in the non-human composition of walls that comes to be confused with them. The result is a strange space, cold, almost frightening, with old buildings that give the impression of ruin and sometimes seem deserted, with long narrow windows with panes in attics, with narrow streets, passages, huge doors to possible patios dominated by unknown and mostly having gates locked with suggested padlocks, walls sneak peeked behind the building and numerous bars on windows, fences type bars, balconies with bars.

There is no sunshine anywhere and it is almost always winter in Raportoru's paintings. Black absorbs light. There is no sky or earth, only walls that our sight clashes at in order to smash back with our eyeholes voided by iris like an eternal back stroke. The atmosphere is oppressive and emphasizes the individual's sense of incarceration within the walls of society seen as the spirit prison. Expressionist-inspired despair prevails and it seems that nothing can save us from alienation. We suffocate between bars and walls. Still life with vases responds to the expectations of the name referring to nothingness beyond classical denomination of such paintings. The flowers appear broken crushed, killed, often bloody, waking up anxiety, even fear, and the spectator is immersed in the same muddy water of expressionism.

Portretele continuă același discurs al fricii stăpânite: oamenii lui Raportoru privesc în gol, țin ochii întredeschiși sau închiși, de parcă ar refuza lumea din jurul lor, nu ne privesc aproape niciodată, uneori par chiar orbi. Romii lui Raportoru sunt triști, par a strânge din dinți, copiii lor le tremură barba a plâns, bătrânii își așteaptă moartea sau mai bine spus uciderea, cu mâinile împreunate, privind numai în interior, dinspre un trecut care îi zdrobește către un viitor care varepeta trecutul. Departe de a fi un element decorativ, dar evident un element de identificare etnică, portul tradițional rom pare mai degrabă o cămașă a morții în care individul își așteaptă execuția.

Fără ostentație, fără exces de mijloace artistice, evitând, cu orice chip, tentația de a epata prin tematica abordată sau prin soluțiile compoziționale utilizate, metafora plastică a pictorului Raportoru evocă destinul tragic al unui popor zdrobit de istorie. Imaginile se remarcă prin tușa când îngândurată, când nervoasă și desenul ascuțit, prin simțul regiei compoziționale și prin autenticul unei lumi cu gust amar, triste, impregnate de tăcerea fără răspunsuri.

Sculptorul Marian Petre abordează nașterea și moartea, femininul și masculinul, zborul și prăbușirea, fiecare dintre acestea fiind emergent din opusul său și conținând germenii opusului său. Femininul conține masculinul, masculinul este germenul femininului. Nașterea generează moarte, moartea se clădește pe viață și germinează într-o nouă naștere. Zborul conduce la prăbușire, dar prăbușitul ridică privirea spre zbor. Precum regele care cu un ochi plânge și cu celălalt râde, sculptorul cu o mână îndoie, răsuțește, rupe metalul, iar cu cealaltă mângâie, cioplește, îmbrățișează lemnul. Gratiile de metal încarcerează inima lemnului, dar și trunchiul de lemn închide, în miezul lui, sămânța metalului care-și așteaptă focul. Metalul lui Petre este întortochiat, frânt, rostogolit, contorsionat de un chin inexprimabil.

Chipurile umane sugerează cel puțin două identități fie suprapuse, fie opuse, fie ascunse una de cealaltă, fie protejate una de cealaltă, fie prevalente una prin cealaltă, fie dominându-se una pe cealaltă. Una dintre teme predilecte ale sculpturii lui Marian Petre este crucificarea: vedem deseori umbra scheletică a unei mâini în care se află bătut un cui și nu știm dacă cel crucificat este Isus sau un alt Mesia așteptat de un alt popor care-și caută identitatea cu inima smulsă, dar care bate încă, aruncată pe ciment, într-un beci umed și rece. Cu ochii minții răsuciți înăuntru vedem cum, de dâra de sânge lăsată de arterele inimii smulse, se apropie pe furii șobolanii, iar ochii lor hulpavi strălucesc în întuneric.

Portraits continue the same speech of self-controlled fear: Raportoru's people stare, have half-closed or closed eyes, as if they refuse the world around them, they do not look at us almost never, sometimes they even seem blind. Roma are sad in Raportoru's paintings, they seem to grind their teeth, children cry chin trembling, and elderly are waiting for their death, or rather to be murdered, with hands entwined, watching only inside from a past that crushes them to a future that will repeat the past. Far from being a decorative element, but obviously an ethnic identifying element, the Roma traditional vestment seems more like a shirt of death which covers the individual waiting his executions.

Painter Raportoru's plastic metaphor evokes the tragic destiny of a people crushed by history without ostentation, without excess of artistic means, avoiding anyhow the temptation to show off through the approached theme or through the compositional solutions he used.

Images are distinguished by the touch at times thoughtful at times angry and by the sharp drawing, by compositional sense and by the authenticity of a bitter world, impregnated of sad silence without answers.

The Sculptor Marian Petre approaches birth and death, male and female, flight and fall, each of which is emerging from its opposite germs and containing its opposite. Feminine contains masculine, feminine is the germ of masculine. Birth generates death; death is built on life and germinates in rebirth. Flight lead to collapse, but the crash looked up to the flight.

As a king who cries with one eye and with the other laughs, the sculptor bends, twists, breaks the metal with a hand and with the other comforts, hews, and embraces the wood. Metal bars incarcerate the heart of wood and wooden trunk closes inside it the metal seed expecting its fire.

Petre's metal is tortuous, broken, rolled, and twisted by inexpressible anguish. Human faces suggests at least two identities are stacked, or opposed, or hidden from each other, or protected from each other, or prevalent to one another, or dominating one each other.

One of the favourite themes of Marian Petre's sculpture is crucifixion: we often see a shadow of a skeletal hand having a nail hammered in it, and we do not know if the crucified one is Jesus or another Messiah expected by other people who seek identity with heart torn away but still beating and thrown on cement in a clammy cellar. With the mind's eyes twisted inside we can see rats stealthily moving towards the trail of blood left by the arteries of the torn heart, and their greedy eyes glow in the dark.

O altă temă predilectă a sculpturii lui Marian Petre este înălțuirea: sugestii delanțuri, sugestii de gratii, sugestii de lacăte, sugestii de chei răsucite în porți, sugestii de porți fără clanțe.

Toate simbolizează încarcerarea, supunerea, închiderea, lipsa de perspectivă, individul îngenunchiat de societate.

Petre reunește, de multe ori, două teme fundamentale ale sculpturii sale: ruga și zborul. Siluetele umane cu brațele întinse spre cer sau întinse pe cer sugerează nu credința, ci mai degrabă nevoia de credință, nu visul, ci mai degrabă nevoia de vis.

Compozițiile se remarcă prin aparenta dizarmonie a formelor care întruchipează o profundă armonie a conținutului, a mesajului propus de artist.

Acesta din urmă se subsumează nevoii de a înțelege destinul unui neam în special și destinul omenirii în general.

Marian Petre re-evaluează expresivitatea abstractului în simbolistica metalului contorsionat, realitatea istoriei tragice a romilor fiind esențializată în chipuri, mâini și lanțuri care trec dincolo de granițele denotativului artistic într-o lume de simboluri ale căutării identității.

Ambii artiști demonstrează o sensibilitate artistică rar întâlnită, slujită cu temeinicie de performanța meșteșugului îndelung și adânc studiat.

Ambii artiști exersează metaforele unei întristate monumentalități și au retina romului care, strivit de o societate care încă îi pune la îndoială umanitatea, se refugiază fie în demnitatea tușelor de gri și și sobrietatea tușelor de negru, fie în expresia rece a metalului care caută căldura veșnic promisă și niciodată atinsă a lemnului.

Another favourite theme of the sculpture Marian Petre is chaining: suggestions of chains, suggestions bars, suggestions of locks, suggestions of keys rotated in the keyholes of gates, suggestions of doors without handles. All symbolizes imprisonment, obedience, incarceration, lack of perspective the individual knelt by the society.

Petre brings together many times, two fundamental themes of his sculpture: the prayer and the flight. Human silhouettes with the arms extended towards the sky suggesting not faith, but rather the need for faith, not the dream, but rather the need to dream.

The compositions are characterized by apparent disharmony of forms that embody a profound harmony of the content, of the message proposed by the artist. The latter subsumes to the need to understand the destiny of a nation in particular and the destiny of mankind in general.

Marian Petre re-evaluate the expressiveness of abstract in symbolism of twisted metal, the tragic reality of Roma history being asserted in faces, hands and chains that go beyond artistic ordinary in a world of symbols of identity search. Both artists demonstrate a rare artistic sensibility, served with meticulous craftsmanship performance long and deeply studied.

Both artists practice sad monumental metaphors and have the retina of the Roma who, crushed by a society that still question his humanity, find a refuge either in the dignity of touches of grey and in the sobriety of black or in the cold expression on the metal seeking the heat of the wood eternally promised and never touched.

CURRICULUM VITAE

12

Născut: 8 decembrie 1961, București

STUDII

Masterat -Universitatea Națională de Arte, București, secția Pictură (2009-2011)

Licențiat al Universității Naționale de Arte, București, secția Pictură,
promoția 2009

Din 2010 - Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România

EXPOZIȚII PERSONALE

1975 - Cinematograful Grivița

1978 - Biblioteca "Cezar Petrescu", București

1979/1980 - Casa de Cultură "Înfrățirea între popoare", București

1984 - Teatrul de Comedie, București

1990 - Teatrul Foarte Mic, București

1992 - Teatrul Nottara, București

2000 - Galerile de Artă ale Municipiului București

2001 - Muzeul Municipiului București

2003 - Muzeul Municipiului București

2004 - U.N.E.S.C.O. România

2005 - Muzeul Municipiului București

2005 - Teatrul Național București

2005 - Ambasada României din Stockholm

2005 - Festivalul Internațional de Teatru "Radu Stanca", Sibiu

2006 - Teatrul Național București

2008/2010 - Muzeul Municipiului București, în cadrul "Zilelor Bucureștilor"

2009 - Sinaia

2013 - Galeria Frezia, Dej

2014 - Galeria Simeza, București

2014 - Casino Sinaia

2015 - Tomis Mall, Constanța

Born: 8th of December 1961, Bucharest

EDUCATION

Master Degree in Paintings - The National University of Arts Bucharest (2009-2011)

Graduate of the National University of Arts Bucharest, Paintings Department,
2009 class

Since 2010 - Member of the United Artists Union, Bucharest

PERSONALE EXHIBITIONS

1975 - "Grivița" Cinema (the first exhibition at the age of 14)

1978- „Cezar Petrescu” Library, Bucharest

1979/1980 - "Înfrățirea între popoare" Hall of Culture, Bucharest

1984 - The Comedy Theatre, Bucharest

1990 - The Very Small Theatre, Bucharest

1992 - Nottara Theatre, Bucharest

2000 - The Art Galleries of Bucharest Municipality

2001 - Bucharest Municipality Museum

2003 - Bucharest Municipality Museum

2004 - U.N.E.S.C.O. Romania

2005 - Bucharest Municipality Museum

2005 - The National Theatre, Bucharest

2005 - The Embassy of Romania in Stockholm

2005 - The International Theatre Festival „Radu Stanca”, Sibiu

2006 - The National Theatre, Bucharest

2008-2010 - „Bucharest Days”, The Museum of Bucharest Municipality

2009 - Sinaia

2013 - "Frezia" Gallery, Dej

2014 - "Simeza" Gallery, Bucharest

2014 - Casino Sinaia

2015 - Tomis Mall, Constanța

EXPOZIȚII DE GRUP

2014 - "Arte în București", Centrul Artelor Vizuale, București.
 2013 - "Arte în București", Centrul Artelor Vizuale, București.
 2012 - "Arte în București", Centrul Artelor Vizuale, București.
 2012 - Expoziția „Unarte'012”, Muzeul de Artă Cluj Napoca
 2011 - "Arte în București", Centrul Artelor Vizuale, București.
 2011 - "Unarte'011", expoziție de grup, Universitatea de Arte "G. Enescu", Iași
 2011 - "Apă, foc", expoziția grupului „Ochi Compus”, Centrul Artelor Vizuale, București
 2010 - Expoziție de grup "Unarte'010", Galeria Facultății de Arte din Timișoara
 2009 - "Cer și Pământ" - Expoziția grupului "Ochi Compus", Centrul Artelor Vizuale, București
 2008 - "Crisă" - Expoziția grupului "Ochi Compus", Galeria Nouă, București
 2008 - "CORP -n- CROP" - Expoziția grupului "Ochi Compus", Centrul Artelor Vizuale, București
 2004 - Expoziția de Artă Plastică Română Contemporană, Vatican

TABERE DE CREAȚIE

Andora, Mediaș, Călimănești, Râșnov, Sozopol

PREMII ȘI BURSE

2011 - Premiul pentru Pictură din partea Uniunii Artiștilor Plastici - expoziția "Arte în București"
 2009 - 2011- Bursa Unicredit Țiriac

GROUP EXHIBITIONS

2014 - "Arts in Bucharest", The Center for Visual Arts, Bucharest
 2013 - "Arts in Bucharest", The Center for Visual Arts, Bucharest
 2012 - "Arts in Bucharest", The Center for Visual Arts, Bucharest
 2012 - "Unarte'012 " Exhibition, Art Museum in Cluj-Napoca
 2011 - "Arts in Bucharest", The Center for Visual Arts, Bucharest
 2011 - "Unarte'011", "G. Enescu" Art University of Iași
 2011 - "Water, Fire" "Ochi Compus" Group exhibition, The Center for Visual Arts, Bucharest
 2010 - "Unarte'010", the Gallery of the Faculty of Arts in Timișoara
 2009 - "Heaven and Earth", "Ochi Compus" Group exhibition, The Center for Visual Arts, Bucharest
 2008 - "Crisis", "Ochi Compus" Group exhibition, Nouă Gallery, Bucharest
 2008 - "CORP-n-CROP", "Ochi Compus" Group exhibition, The Center for Visual Arts, Bucharest
 2004 - Contemporary Romanian Visual Arts Exhibition, Vatican (group)

ART CREATIVE CAMPS

Andora, Mediaș, Călimănești, Râșnov, Sozopol

AWARDS AND SCHOLARSHIPS

2011 - Romanian Artists Union Award for Painting - "Arts in Bucharest" exhibition
 2009-2011 - Unicredit Țiriac Scholarship

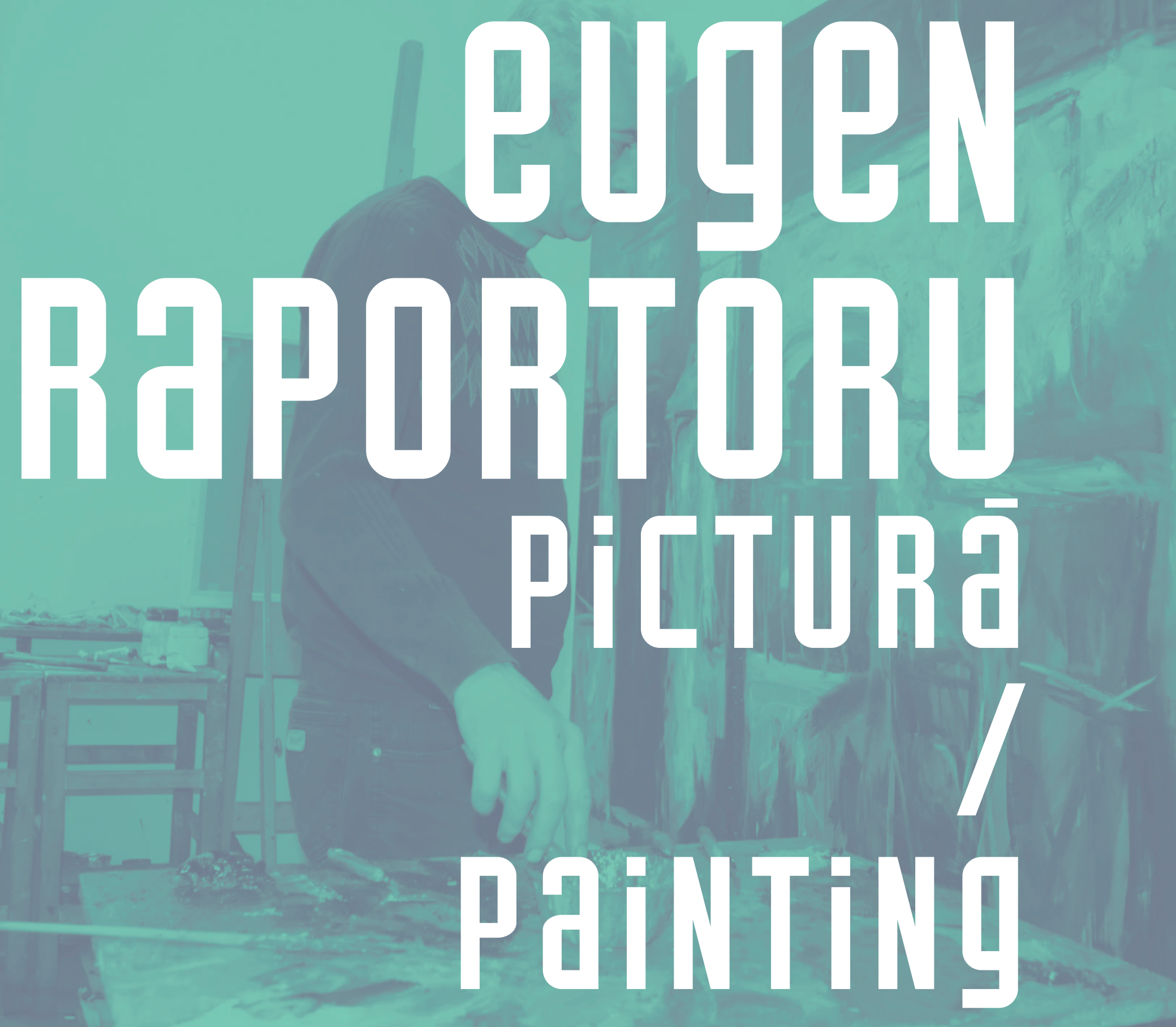

1990-1991
1991-1992
1992-1993

EUGEN

RAPORTORU

PICTURĂ

/

PAINTING

ARTIȘTI
ROMI
IN
ARTA
CONTEMPORANĂ

ROMA
ARTISTS
IN
CONTEMPORARY
ART

PEISAJ 1 / LANDSCAPE 1

tehnică mixtă pe pânză / mixed media on canvas

100 x 120 cm

2014

PEISAJ 2 / LANDSCAPE 2

tehnică mixtă pe pânză / mixed media on canvas

80 x 200 cm

2014

PEISAJ 3 / LANDSCAPE 3

tehnică mixtă pe pânză / mixed media on canvas

100 x 120 cm

2013

În pânzele lui Eugen Raportoru, pictura are aromă poetică, pentru că așa cum, într-o poezie, transpare prețioasa sensibilitate umană, la fel și lucrările sale emană expresia existențială pură a emoțiilor sale creatoare. Este poezia care se regăsește în peisajele urbane, în „portretizarea” florilor sau a persoanelor care au atins sufletul lui Eugen Raportoru. În aceste picto-poezii se regăsește întreaga dorință a sa de a-și mărturisi fascinația față de ungherele ascunse ale orașului contemporan în a căror ilustrare menține predominant figurativul în compoziții și narațiuni cu parfum de epocă.

Cromatică aleasă de Eugen Raportoru este aplicată cu conștiința că acest limbaj a fost creat să atingă corzile emoțiilor. Asta transmite pictura lui Eugen Raportoru, care, în figurarea realității, procedează la curățirea totală a subiectului de indicii ale actualității pentru a deschide calea spre noi forme de expresie apropiate de natura sa profund romantică.

Orașul - care în epifaniile lui Raportoru are un parfum inegalabil - este mai degrabă locul nelocuit și, probabil, un pic “înfricoșător” – în care apar neașteptat protagoniștii lumii pictorului, case vechi cu arhitecturi mai mult sau mai puțin pretențioase aparținând mahalalelor sărăcicioase sau centrului cu arome interbelice, o transpunere în pictură, prin bogata gamă a griurilor colorate, a peliculelor cinematografice alb-negru din perioada neorealistă.

In Eugen Raportoru's canvases, the painting has a poetic flavour, because the way in which in a poem transpires the precious human sensitivity, the same way his work exudes pure existential expression of his creative emotions. It is poetry to be found in urban landscapes, in the “portrayal” of flowers or people who have touched the soul of Raportoru. These Picto - poems assert his powerful desire to confess his fascination with the hidden corners of the contemporary city, whose illustration maintain a prevalent figurative style in compositions and narrations of vintage scent. The chromatic chosen by Eugen Raportoru is applied with the awareness that this language was created to touch the emotional strings. This is what Eugen Raportoru's paintings convey, who, illustrating reality, proceeds to the total cleansing of the subject of present indicators in order to open the way to new forms of expression close to his deeply romantic nature.

The city - which has a peerless flavour in Raportoru's epiphanies - is rather a deserted place and perhaps a little “scary” – in which suddenly appear the protagonists of the painter's world: old houses with more or less complicated architecture belonging either to impoverished slums or to the historical center, being a transposition in painting, through the rich range of grays, of the black and white motion picture style of Neorealism.

Față de anii anteriori, abordarea subiectului a evoluat, Eugen Raportoru părăsind realismul detaliat în favoarea unui plus de abstractizare al parcursului pictural, fără a modifica, însă, tensiunea emotivă pe care ne-o transmite. Dacă la începutul carierei sale artistice modul de operare era predominant reflexiv, în prezent este unul instinctiv, este expresia directă a gestului și tușei nervoase de nestăvilite, izvorâte din subconștientul cel mai profund.

Gestul, de cele mai multe ori sigur și hotărât, se mulează perfect pe subiect ca și cum pictorul, după ce a ales, iubit, prețuit și construit „creatura” sa, a dorit să-i ofere și suflul vital. Picturile lui Eugen Raportoru evocă peisaje urbane, dar pot fi foarte bine catalogate ca arhitecturi informale prin imediațetea gestului și lipsa unui studiu apriori. Sunt peisaje pe care să le privești cu ochii sufletului pentru că simpla privire nu este suficientă. Tot ceea ce se desfășoară în fața ochilor privitorului sunt evocările unor orizonturi, a unei naturi înăuntrul cărora Raportoru își imprimă forța sa creatoare. Dacă anterior peisajele sale urbane erau ancorate în cotidianul periferiilor ilustrate prin griuri melancolice, în prezent se poate observa transferul către forța gestului cu care se apleacă asupra formei, expresia tușei devenind actorul principal.

Admirând picturile sale privitorul este, parcă, invitat să se bucure de aceste poezii, fie ele peisaje sau flori, să se bucure chiar de dramaticul ce exaltă din aceste opere, pentru că viața are și aspectele sale tragice care hrănesc și dau forță sufletului.

Eugen Raportoru observă și trăiește aceste imagini reale, le elaborează și le filtrează prin prisma sufletului său minunat și restituie „peisaje” interioare ale experienței sale de viață, care au o lejeră trimitere la datele realului și care doar prin măiestria, sensibilitatea și îndrăzneala autorului ne determină să le citim ca pură emoție și bucurie vizuală.

Compared to previous years, approaching the subject has evolved, Eugen Raportoru leaving the detailed realism in favor of a plus of abstraction within the pictorial journey, without changing, however, the emotional tension that he transmits. If at the beginning of his artistic career the modus operandi was predominantly reflective, now it is instinctive, it is the direct expression of the nervous unstoppable gesture and brush-stroke, arising from the deepest subconscious. The gesture, most often sure and decided, fits perfectly on the subject as if the painter, after having chosen, loved, valued and built his “creature”, wanted to offer it his vital breath.

Eugen Raportoru's paintings evoke urban landscapes, but they may very well be classified as informal architectures through the immediacy of gestures and the lack of any a priori study. There are landscapes to look with the eyes of the soul, because the simple look is not enough. Everything that takes place before the eyes of the beholder are evocations of horizons, of a nature within which Raportoru settles his creative force.

If a few years ago his urban landscapes were anchored in the quotidian suburbs illustrated by gray melancholy, now we can see the transfer towards the force of the gesture that leans on the form, the expression of the stroke becoming the main actor.

Admiring his paintings the viewer is invited to enjoy these poems, whether they landscapes or flowers, even to enjoy the drama that exalts itself in these works, because life has its tragic aspects that nourish the soul and give it strength.

Eugen Raportoru observe and lives these real images, he develops and filters them through his wonderful soul and returns to us inner “landscapes” of his life experience, which have a slight reference to reality, but only by the skill, sensitivity and boldness of the author they lead us to read them as pure excitement and visual joy.

Pictura lui Eugen Raportoru rămâne memorabilă prin simplitatea mijloacelor sale, prin viziunea uscată și reținută a ambiențelor naturale și urbane investite cu transformări tăcute și continue, care tulbură, topesc și recompun contururile, înviorându-le prin reverberația unei lumini interioare și secrete. În aceste scenarii de calm precar, figura umană, evocată de urme și artefacte, arată absența ei strigătoare.

Florile create de Eugen Raportoru sunt tratate cu vervă și sensibilitate, figurativul permeabilizează abstractul, culoarea capătă formă și forță, aducând în contemporaneitate aromele unui Andreescu, Luchian sau Grigorescu. Sensibilitatea și forța caracterizează lucrările lui Eugen Raportoru. Este un dramatic în alegerea cromaticii, deseori potențată de accente puternice de albastru, roșu sau galben.

În picturile lui Eugen Raportoru create recent forma este pe punctul de a dispărea, dar rămâne sentimentul, emoția, dramatismul vieții care răsare din spatele oricărei tușe nervoase. Operele sale recente au un surplus de lirism, potențat de un colorit restrâns dar puternic evident în petele mari de culoare ce se alătură unele lângă altele într-un tumult expresiv ce poate fi definit drept „apogeul naturalismului”, termen consacrat de criticul italian Francesco Arcangeli.

Balansând între redări expresioniste și abstractizări gestualiste, pictura lui Eugen Raportoru este penetrată de spiritul informal, acela care nu cedează abstracțiunii, ci recuperează din natură lumina, atmosfera, culoarea.

Raportoru's painting remains memorable by the simplicity of its means, by the dry and retained vision of the natural and urban environments endowed with silent and continuous transformations, which disturb, melt and recreate the contours, refreshing them by reverberating of an inner secret light. In these scenarios of precarious calm, human figure, evoked by traces and artifacts, shows its absolute absence.

The flowers created by Eugen Raportoru are presented with verve and sensitivity, the figurative style permeates the abstract, the color gains shape and strength, bringing nowadays the scent of Andreescu, Luchian or Grigorescu's painting. Sensitivity and strength characterize the work of Eugen Raportoru. He is dramatic in his chromatic choice, often boosted by strong accents of blue, red or yellow.

In Eugene Raportoru's recent paintings the form is about to disappear, but remains the feeling, the emotion, the drama of life that rises behind any nervous stroke. His latest works have a lot of lyricism, enhanced by a limited but powerful chromatic, obvious through large patches of color that are joined side by side in an expressive tumult which can be defined as "the ultimate Naturalism", a term coined by the Italian critic Francesco Arcangeli. Balancing between expressionist renderings and gestural abstractions, Eugen Raportoru's painting is penetrated by an informal spirit, that one who does not give way for abstraction, but regains from Nature the light, the atmosphere, the color.

BUCUREȘTI / BUCHAREST

ulei pe pânză / oil on canvas

160 x 200 cm

2012

BUCUREȘTI 2 / BUCHAREST 2

ulei pe pânză / oil on canvas
130 x 200 cm
2012

LA "BORCAN" / AT "BORCAN"

ulei pe pânză / oil on canvas

200 x 80 cm

2013

Eugen Raportoru

În picturile mele am explorat peisajul citadin, personajul lui principal fiind casa. În toate culturile casa este o imagine a sufletului, expresia lui vizibilă. Casa are istorie, un trecut, care se adăpostește în fiecare semn al decăderii ei, dar care va pulsa cu atât mai puternic, în fiecare degradare a culorii fațadei, în fiecare alunecare a zidirii, de parcă împlinirea destinului ei ar fi chiar neființa. Casa are un destin omenesc. În măsura în care se îmbogățește, îmbătrânește, se ridică la cer...

Casa este înlăuntru și afară. O locuiesc și sunt trecător.

Asemenea unui portret – în felul în care îl concep eu – casa este un moment al unei curgeri pe care o conține ca întreg.

Pictura caselor mele nu se raportează la frumusețea lor arhitecturală.

Frumusețea lor va rezida în pictura însăși contrariantă, refuzând, instinctiv, chiar și cele mai la îndemână convenții.

Chiar și atunci când încearcă să preia într-o măsură cât mai mare experiența picturii clasice românești încă tinde să se împotrivescă.

Nu urmăresc să aduc inovații, însă suprapunerea desenului cu compoziția contrastelor, cu compoziția cromatică, cu compoziția accentelor de interes, se lasă ordonate, misterios, numai de însăși compoziția sufletului meu.

Care se complace în clar-obscur, care evită categoriile, conceptele și emoțiile definite, fabula, precum și ideile abstracte și exterioare.

Frumusețea caselor mele – dacă aceasta poate fi recunoscută - stă numai în pictură, în ceea ce corespunde doar într-un fel foarte mijlocit (de interpretare plastică) cu imaginea lor reală.

În felul acesta figurativul împreună cu desenul și descriția se dizolvă în culoare. În materialitatea grea, uneori dificil de digerat, alteori violentă și în aparență neglijentă și întâmplătoare a pastei și tușelor, în alternarea dintre plin și gol, dintre definitul realist și vibrația abstractă eliberată a tușei și a petei de culoare.

CLĂDIRE 2 / BUILDING 2

ulei pe pânză / oil on canvas

200 x 80 cm

2013

In my paintings I explored the urban landscape, its main character - the house. In all cultures the house is a picture of the soul, its visible expression. The house has history, a history that accommodates itself in every sign of its downfall, but the stronger it pulses in every decaying shade of the facade, in every slip of the walls, the more one understands that nothingness is the fulfilling of its destiny. The house has a human destiny. It rises to the sky to the extent that it enriches, aging....

The house is inside and outside. I live in it and I am passing by.

Same as in a portrait - the way I conceive it - the house represents a moment of time flow that it contains as a whole.

The painting of my houses does not relate to their architectural beauty.

Their beauty lies in the painting itself, an intriguing one, refusing instinctively even the most at hand conventions.

Even when it is trying to take in as much as possible the experience of Romanian classical painting, it still tends to resist.

I do not seek to innovate, but overlapping the drawing to the composition of contrasts, to color composition, to the composition of interest points, all these allow themselves to be organized, mysteriously, only by the composition of my Soul. The one that allows the chiaroscuro, the one that avoids classified categories, defined concepts and emotions, the fable and the abstract and exterior ideas.

The beauty of my houses - if it can be recognized - is relying only in painting, in what corresponds to only by a very mediated way (of visual interpretation) with their real image.

Thus figurative drawing and the descriptive manner dissolve within color, within the heavy materiality, sometimes difficult to digest, sometimes violent and seemingly careless and casual with the strokes of color, within the alternation between full and empty, between the real definition and the abstract vibration, the liberated stroke of color.

CLĂDIRE 3 / BUILDING 3
ulei pe pânză / oil on canvas
200 x 80 cm
2013

BUCUREȘTI 2013 / BUCHAREST 2013

ulei pe pânză / oil on canvas

130 x 200 cm

2013

BUCUREȘTI 2013 / BUCHAREST 2013

ulei pe pânză / oil on canvas

130 x 200 cm

2013

CASĂ / HOUSE

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 160 cm

2012

CASĂ BĂNTUITĂ / HAUNTED HOUSE

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

STR. POPA TATU / POPA TATU STREET

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

SOZOPOL / SOZOPOL
ulei pe pânză / oil on canvas
70 x 80 cm
2013

VICTOR ERNEST MAȘEK

UN PICTOR SURPRINZĂTOR

Cotidianul „Libertatea”, 27.11.1992

Pictorul se dovedește, de la expoziție la expoziție, un artist tot mai stăpân pe mijloacele sale de expresie, tot mai personale și unitar în stil și viziune. Trăsătura caracteristică a picturii sale mi se pare a fi marea ei discreție lirică ce evită orice subiecte „spectaculoase” prin ele însele. Refuzând „gălăgia” culorilor guralive ce fac ininteligibil, prin vacarmul lor, orice înțeles, mai adânc, pictura lui Raportoru solicită din partea privitorului liniștea interioară și atenția necesară perceperii unei confesiuni rostite în șoaptă. Cu sfiiciunea unei sensibilități ce n-are nevoie de biciul șocurilor senzoriale spre a intra în rezonanță, Eugen Raportoru se apropie de locurile și aspectele umile, anonime ale existenței noastre, dezvăluindu-le poezia, blânda prezență și învățându-ne să o descoperim cu ochii sufletului. Case dărăpănate, calcane cenușii, străzi lăturalnice, flori obosite de o scurtă dar solicitantă existență decorativă, dobândesc pe pânzele sale o nouă ființă a cărei căldură și semnificație nu ne mai lasă indiferenți.

A SURPRISING PAINTER

The daily “Libertatea”, 27.11.1992

The painter turns out to be, from exhibition to exhibition, an artist more in control of his means of expression, more personal and unified in style and vision. The characteristic feature of his painting seems to me to be the great lyrical discretion which avoids any “spectacular” topics. Refusing the “noise” of the talkative colors which make incomprehensible, by their uproar, any deep meaning, Raportoru’s painting requires from the viewer the inner peace and attention necessary to perceive a softly spoken confession.

With the shy sensitivity that does not need the whip of sensory shock to get in resonance, Eugen Raportoru approaches humble places and aspects, anonymous of our existence, revealing their poetry, their gentle presence and teaches us to discover it with the eyes of the soul. Decayed houses, gray shear walls, side streets, flowers tired of living a short but demanding decorative existence, all these gain within his paintings a new being whose warmth and meaning leaves us not indifferently.

STR. POPA TATU 2 / POPA TATU STREET 2

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

STR. BERZEI / BERZEI STREET

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 100 cm

2013

IARNĂ 1 / WINTER 1

ulei pe pânză / oil on canvas
70 x 70 cm
2013

IARNĂ 2 / WINTER 2
ulei pe pânză / oil on canvas
100 x 120 cm
2015

NOAPTE / NIGHT

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2015

ZID / WALL
ulei pe pânză / oil on canvas
120 x 100 cm
2015

DETALIU DE CASĂ / HOUSE DETAIL

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2014

STR. COBĂLCESCU / COBĂLCESCU STREET

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

IARNĂ 3 / WINTER 3

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

alecu POPOVICI

RAPORTORU!...

Cotidianul „Universul românesc”, 02.11.1992

(...) Eugen Raportoru. Mașek îl numea ucenic de clasă al lui Andreescu. E bogat în culori ca această toamnă și trăiește poezia în paletă. La o expoziție nu se aplaudă, dar epilogul oferit de acest pictor sărac e revelator. Să așteptăm oare, să treacă vreo 50 de ani până să-i și vindem tablourile la licitație? Dacă aș avea azi bani, i le-aș cumpăra eu. Acum.

RAPORTORU!...

The daily „Universul românesc”, 02.11.1992

(...) Eugen Raportoru. Mașek named him a high class apprentice of Andreescu. He is rich in color like this fall and lives the poetry within his palette. One does not applaud at an exhibition, but the epilogue offered by this poor painter is revealing. Should we wait 50 years to pass until we sell his artworks in auction? If I had the money today and I would buy them for myself. Now.

CASĂ SĂSEASCĂ / GERMAN HOUSE

ulei pe pânză / oil on canvas
70 x 80 cm
2015

IARNĂ 4 / WINTER 4

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2014

POPA TATU 2 / POPA TATU 2

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2014

IARNĂ ÎN BUCUREȘTI / WINTER IN BUCHAREST

ulei pe pânză / oil on canvas

70 x 80 cm

2014

ION BRODEALĂ

MANUSCRIS

Confrate mai tânăr, pictorul Eugen Raportoru își face apariția mai rară dintr-o lume a Romilor. Copil sărac dintr-o familie cu 9 copii, situată la marginea orașului și a societății, micul Eugen devine curând un fenomen neobișnuit. El pictează! Cine s-ar fi așteptat ca un ghemotoc mic de 7-8 ani și cam tuciuriu, mai mult dezbrăcat decât îmbrăcat, dar inteligent și cu o privire vie, să uluiască prin darul lui – un talent surprinzător de pictor ieșit – de unde! Dovadă că Dumnezeu așează scânteia dăruirii Sale acolo unde nu te aștepti. Pepita de aur a talentului strălucește pe maidan la mahala în destinul unui pui de rom, nu al unui fiu de ministru.

MANUSCRIPT

Younger brother of mine, the painter Eugene Raportoru, appears in a rare manner out of the world of Roma people. Being a poor child from a family with 9 children, located on the outskirts of the city and of society, little Eugen soon became an unusual phenomenon. He paints! Who would have thought that a small wad of 7-8 years and even a little grimy, more naked than dressed, but with an intelligent and lively look, would astonish with his gift - a surprisingly talented painter appeared – from where! It is the proof that God puts His dedication spark where you least expect it. The Gold mine of his talent shines in the slum in the destiny of a young roma, not in that of a Minister's son.

MATACHE / MATACHE
ulei pe pânză / oil on canvas
130 x 200 cm
2013

BALCON / BALCONY

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 100 cm

2015

PEISAJ URBAN / URBAN LANDSCAPE

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2014

MATACHE 2 / MATACHE 2

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

MATACHE 3 / MATACHE 3

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

PEISAJ 7 / LANDSCAPE 7

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

BD. DACIA / DACIA AVENUE

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 160 cm

2013

PEISAJ 8 / LANDSCAPE 8

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

URBAN / URBAN
ulei pe pânză / oil on canvas
100 x 120 cm
2013

BUCUREȘTI 2013 / BUCHAREST 2013

ulei pe pânză / oil on canvas

130 x 200 cm

2013

VICTOR NIȚĂ

CIVILIZAȚIA OCHIULUI

Cotidianul „Ora” din 29.03.2001

Eugen Sandu Raportoru este rom. Despre romi lăutari știm cu toții că sunt câtă frunză și iarbă. Iată și un rom pictor!! A absolvit Liceul „Tonitza”, amănunt care ne avertizează că nu avem de-a face cu un amator sau un pictor naiv, popular. Un alt amănunt este acela că Eugen Sandu Raportoru, neavând bani sau suficiente relații ca să intre, acum aproximativ 15-20 de ani, la Institut, a „robotit” prin atelierul maestrului Corneliu Baba! Cum o fi ajuns el, un absolvent de la „Tonitza”, și rom pe deasupra, să treacă pragul aceluia atelier în care doar privilegiații au acces, e greu de spus. Putem bănuși că maestrul ar fi putut să-i spună câte ceva despre pictură,

CIVILIZATION OF THE EYE

The daily „Ora”, 29.03.2001

Eugen Sandu Raportoru is Roma. About Roma musicians we all know that they are as much as leaf and grass. Here's a Roma painter!! He graduated the “Tonitza” Art High School, a personal detail which warns us that we are not dealing with an amateur or a naive, popular painter. Another detail is that Eugen Sandu Raportoru, not having enough money or relations to be matriculated, about 15-20 years ago, at the Art Institute, “worked” in the studio of the great master Corneliu Baba! How on earth did he end up, a „Tonitza” graduate, and a Roma one, entering the door of this studio in which only the privileged ones had access is hard to tell. One can only suppose that

pe lângă ceea ce mai aflate la școală, dar asta ar fi trebuit să se vadă în ceea ce Eugen Raportoru a pictat. Ei bine, mai nimic din tușa sau paleta cromatică a maestrului. Peisajele sale, de o frumusețe stranie și de o sinceritate cuceritoare, sunt încărcate de o sensibilitate frapantă. Se simte că autorul a trăit la marginea Bucureștiului, acolo unde străzile se preschimbă în ulițe, iar casele, amărâte și șubrede, stau parcă într-o rână. Numai că peisajele se individualizează prin drumurile care se nasc acolo, la marginea Bucureștiului. Cu această sinceritate și trăire a picturii sale, Eugen Raportoru ne-a convins că a fost în atelierul maestrului, de la care a preluat, poate, îndemnul de a picta doar ce simte.

the master could have told him something about painting, in addition to what he learned in school, but this would mean that this should be seen in his paintings. Well, almost nothing of the masters' color or brush-stroke. His landscapes, of a strange beauty and charming sincerity, are charged by a striking sensitivity. One can feel that the author lived on the outskirts of Bucharest, where the streets turn into paths and the houses, bitter and shaky, are clearly bent. But the landscapes distinguish themselves by the roads that are born there, on the outskirts of Bucharest. With this sincerity and feeling of his painting, Eugen Raportoru convinced us that he was in the master's studio, from whom he took maybe just the urge to paint what he feels.

BUCUREȘTI 2013 / BUCHAREST 2013

ulei pe pânză / oil on canvas

80 x 200 cm

2013

SIGHIȘOARA / SIGHIȘOARA

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

BUCUREȘTI 2013 / BUCHAREST 2013

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

PIAȚA MATACHE / MATACHE MARKET

ulei pe pânză / oil on canvas

130 x 200 cm

2014

OMAGIU LUI MAGATH / HOMAGE TO MAGATH

ulei pe pânză / oil on canvas

100 x 120 cm

2013

FLORI 4 / FLOWERS 4

ulei pe pânză / oil on canvas

80 x 70 cm

2013

FLORI 3 / FLOWERS 3

ulei pe pânză / oil on canvas

80 x 70 cm

2013

MACI / POPPIES

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 100 cm

2014

TUDOR OCTAVIAN

ÎN CE CHIP ESTE ASTĂZI ARTIST-PICTOR EUGEN RAPORTORU

O seamă de actori contemporani obțin o mare notorietate resuscitând, cu o fabuloasă motivație genetică, roluri de tradiție, care-și consumaseră substanța în interpretări manieriste. Acești actori, nu foarte mulți, devin întâi creatori în orice spectacol, nu dramaturgii și scenariștii.

În aceleași tipare, ale unei înzestrări naturale voluntar creative se nasc astăzi pictori care, abordând teme și chiar inovații stilistice pe cale de a fi clasate de trecerea timpului, izbutesc abordări atât de seducătoare ale unui repertoriu imagistic, încât tema și factura de șevalet, citate uneori cu discreție, alături provocator în creația lor, mai interesează doar ca ecou istoric.

Prin anii 1960-1970, o generație de tineri absolvenți de Belle Arte, care manifesta un respect destul de reținut față de practicile de patrimoniu ale artei autohtone, se recomandau artiști-pictori, voind astfel să definească un alt tip de relație cu trecutul din prezent și să repună în drepturi creativitatea.

În acest chip este un artist-pictor contemporan și Eugen Raportoru.

WHAT FACE HAS TODAY THE ARTIST - PAINTER EUGEN RAPORTORU

A number of contemporary actors gained notoriety by resuscitating through a fabulous genetic motivation traditional roles which consumed their substance in mannerist interpretations. These actors, not many, first become creators in any show, and not the dramatists and screenwriters.

Following the same patterns, of a natural and voluntary creative endowment, there are artists nowadays who address themes and stylistic innovations that are just about to be classified by time, succeeding to create seductive approaches of an image repertoire in such a manner in which the theme and type of easel painting, cited sometimes discreetly, sometimes challenging in their creation, still bring some interest only as a historical echo.

During 1960-1970, there was a generation of young graduates of Fine Arts, who manifested a limited respect towards the practices of indigenous art heritage and recommended themselves artists - painters, in an attempt to establish a different relationship with the past from the present and to reinstate creativity in its rights.

Primul fapt ce marchează contemplarea și trăirile de toate naturile într-o expoziție a lui Eugen Raportoru e monumentalitatea unor imagini, pe care memoria culturală ne obișnuiesc să le vedem tratate în mic, în tablouașe, și chiar miniatural. Mărginimile urbane, clădirile povârnite și îndelung abuzate de semeni, florile în glastră și peisajul orășenesc nu-s, în sine, cea mai generoasă îmbiere tematică pentru un artist-pictor cu simț filosofic. Dar pot fi dacă sunt aduse la dimensiunea marilor panouri de decor pentru o piesă a sfârșitului de lume sau pentru un ambient expozițional gândit să ne tulbure cu adevărurile lui plastice - și nu în secundar conceptuale, memoria afectivă.

Nu-s prea mulți artiști-pictori de azi care, precum Eugen Raportoru, ne reierarhizează obișnuințele, îndemnându-ne să și vedem, acolo unde doar priveam, să cercetăm critic și responsabil unele măiestrii ale tabloului de șevalet transpus în mai mare și în mai altfel, deprinși cum eram de creația interbelică doar să credem în ele și să le cinstim.

Eugen Raportoru este, în structură, un pictor interbelic cu o motivație estetică îndelung reconsiderată în forfota revoltelor și a răsturnărilor de regimuri spirituale.

Un copil de 4 ani, mi-a spus, abia trezit din somn, că i-a apărut în vis un moș cu barbă albă care a profețit: Ce a fost o să mai fie ! Mă întorc adeseori la zicerea minorului și de fiecare dată mă igienizez cu adevărul ei: tot ce ni se întâmplă, oricât de original poate să ne pară noul, s-a mai petrecut cândva, undeva.

Originalitatea și simțământul noutății în absolut sunt doar o chestiune de proporții și de reconsiderare a profesiei, cu profitul cultural pe care veacurile le adaugă acestora cândva, undeva.

In this way one can consider Eugen Raportoru a contemporary painter and artist.

The most important fact that one can contemplate and feel visiting a Raportoru show is the monumentality of some images that our cultural memory accostum us to perceive in little dimensions, miniature like paintings.

Urban slums, decayed and long-abused buildings, the flowers in the pots and the urban landscapes are not the most generous thematic invitation for an artist painter endowed with philosophical sense. But they can be if brought to the massive size panels like decor for a theatre play about the end of the world or for an exhibition environment thought to disturb our emotional memory with its plastic truths – and also conceptual ones.

There are not too many artists painters today who, like Eugen Raportoru, reranks our habits, urging us to see where we just watched, to examine critically and responsibly some mastery of easel painting, translated into something bigger and something different, accustomed, as we were by interwar creation, to strictly believe in them and honor them.

Eugen Raportoru is, in structure, an interwar painter, with an aesthetic motivation long enough reconsidered during the riots and revolutions of spiritual regimes.

A 4 year old child, once told me, waking up from sleep, that he had a dream with an old man with a white beard who prophesied: what happened till now will happen again! I remember often the words of the child and everytime I clean myself with its truth: everything that happens to us, no matter how original the new can seem to us, it had happened sometime, somewhere.

Originality and the absolute novelty are only a matter of proportions and reconsideration of the profession, with the cultural profit added by the centuries sometime, somewhere.

Ce observăm noi că e nou și emoționant în pictura lui Eugen Raportoru e consecința dozajelor, a reevaluării importanțelor în relația tabloului cu publicul. Vedem tot ce a mai fost, dar în aproape toate privințele nițel altfel. Un altfel cu toate semnele unui mai deplin, căruia maturitatea pictorului-artist îi poate asigura de acum și durată.

Text din Catalogul expoziției „De ce nu...”, Cazino Sinaia, 2014

What we see new and emotional in Raportoru's painting is the consequence of dosage, of re-analysing the priorities within relation between public and artwork. We see older subjects, but almost in every way, different. A Different with all the signs of a Complete, to which the maturity of the painter assures Duration from now on.

Text from Catalogue of the exhibition "Why not ... " Sinaia Casino 2014

FLORI 7 / FLOWERS 7
ulei pe pânză / oil on canvas
80 x 70 cm
2013

FLORI 2 / FLOWERS 2
ulei pe pânză / oil on canvas
100 x 120 cm
2013

FLORI 6 / FLOWERS 6
ulei pe pânză / oil on canvas
80 x 70 cm
2013

FLORI 5 / FLOWERS 5

ulei pe pânză / oil on canvas

80 x 70 cm

2014

TRIPTIC / TRIPTYCH

ulei pe pânză / oil on canvas
3 x 200 x 80 cm
2014

FLORI 8 / FLOWERS 8
ulei pe pânză / oil on canvas
120 x 100 cm
2013

FLORI / FLOWERS

ulei pe pânză / oil on canvas
100 x 120 cm
2013

FLORI 9 / FLOWERS 9

ulei pe pânză / oil on canvas

120 x 100 cm

2013

PICTURĂ DE SUFLET 1 / PAINTING FOR MY SOUL 1

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 40 cm

2014

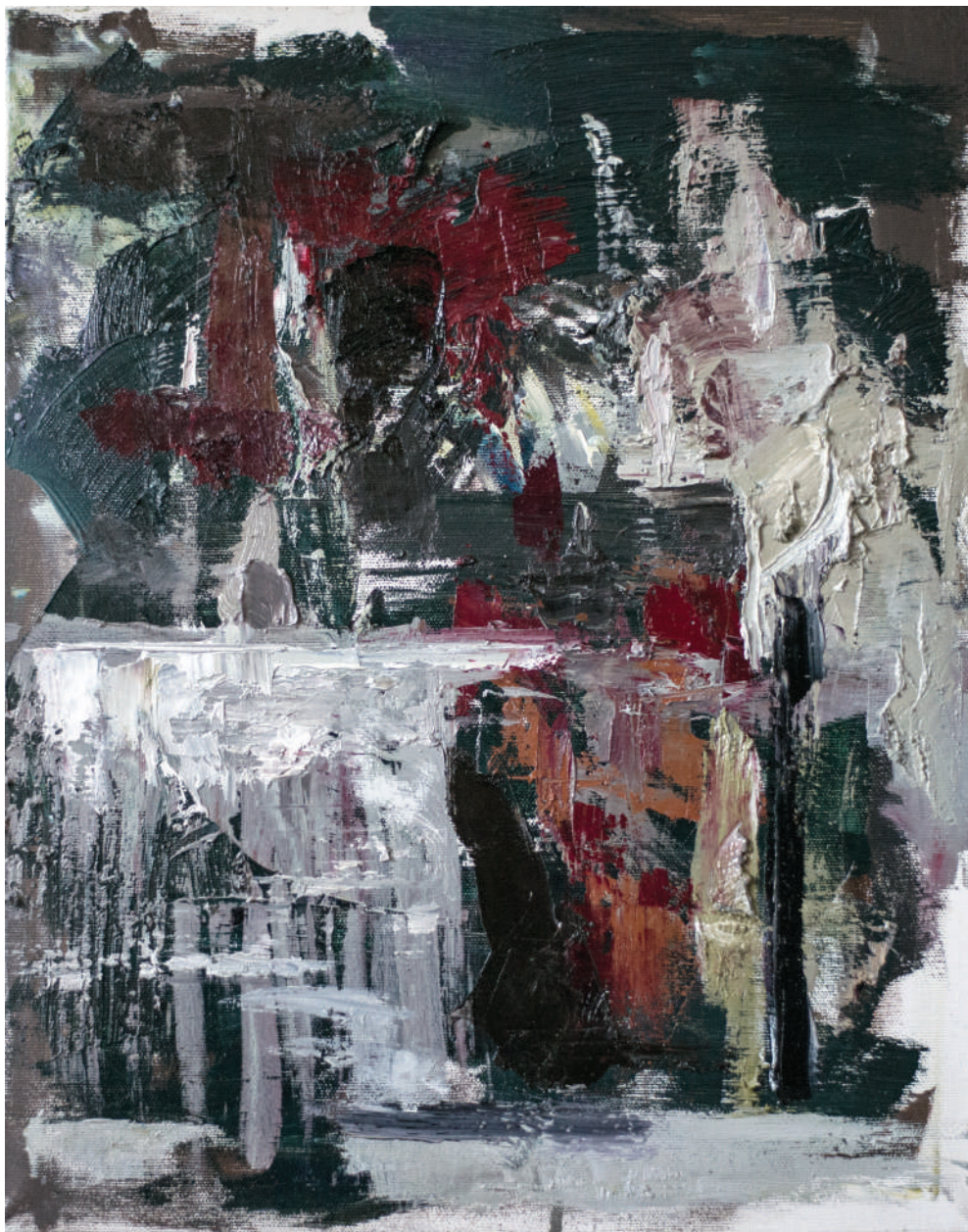

PICTURĂ DE SUFLET 2 / PAINTING FOR MY SOUL 2

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 40 cm

2014

PICTURĂ DE SUFLET 3 / PAINTING FOR MY SOUL 3

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 40 cm

2014

PICTURĂ DE SUFLET 4 / PAINTING FOR MY SOUL 4

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 45 cm

2014

PICTURĂ DE SUFLET 5 / PAINTING FOR MY SOUL 5

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 40 cm

2014

CRISTI / CRISTI

ulei pe pânză / oil on canvas

75 x 55 cm

2014

AUTOPORETRET / SELFPORTRAIT

ulei pe pânză / oil on canvas

50 x 40 cm

2015

VICTOR NIȚELEA

EUGEN RAPORTORU, O DEVENIRE ARTISTICĂ DE EXCEPȚIE

„Antic Art Magazin” nr. 30/ octombrie 2008

Eugen Raportoru este unul dintre cei mai originali pictori din arta plastică contemporană. (...) foarte tânăr, Eugen Raportoru a avut șansa să atragă atenția și tutelajul dascălesc al unor nume grele precum Corneliu Baba, Mihai Cizmaru, Ion Brodeală. Prin aceștia, genele picturii tradiționale românești, cea cu sinceritate, inimă, talent, ispita căutării creatoare, dar fără farafaslăcuri, s-au imprimat indeletabil în genotipul lui artistic. De atunci, Eugen Raportoru a pictat enorm. A trăit exclusiv din pictură mult înainte ca Academia de Artă să îi confirme, printr-o diplomă, calitatea de pictor. Și-a vândut pânzele la indiferent ce preț. Pentru că el trăia ca să picteze, nu picta ca să trăiască. (...)

Portrete, peisaje, naturi statice, pânzele lui însumează o operă impresionantă și ca valoare și volum. Amasate mai mult pe la colecționari geloși decât prin muzee, ele nu bucură atâtia ochi de iubitori de artă câți ar merita. Cândva, această situație are să se schimbe! Conștient de necesitatea separării galvanice între caracter și operă, sunt totuși prea tentat să spun, neortodox, două vorbe despre pictor ca om. Eugen Raportoru este unul dintre artiștii cei mai puri sufletește pe care i-am întâlnit. Bârfurile din lumea artei, picanteriile, micile și delicioasele golănii colportate de ici de colo, care pe noi poate că ne amuză sau ne excită, pe el parcă îl dor. Iar marile și grelele bârfe „istorice” despre marile și grelele nume ale picturii românești îi provoacă, definit, suferință fizică. Un înger oacheș și cu un ochi șui.

EUGEN RAPORTORU AN EXCEPTIONAL ARTISTIC BUDDING

„Antic Art Magazin” No. 30/ October 2008

Eugen Raportoru is one of the most original painters of contemporary fine art. (...) Very young, Eugen Raportoru had the chance to draw the attention and the teacher's tutelage of famous names such as Corneliu Baba, Mihai Cizmaru, Ion Brodeală. Through their experience, the genes of the Romanian traditional painting, the sincere one, the heartily one, the talented, the creative one, but the one without complications, were attached to his artistic genotype. Since then, Eugen Raportoru has been painting a lot. He lived exclusively from painting long before he was admitted at the Art Academy and confirmed his quality of painter by a diploma. He sold his works at no matter price. Because he lives to paint not paints to live. (...)

Portraits, landscapes, still natures, his canvases sum up an impressive oeuvre as value and amount.

Deposited more by the jealous collectors than by museums, the works do not bring enough joy to the art lovers as they deserve. Sometime, this situation has to change! Aware of the necessity of galvanic separation between nature and artwork, still I am too tempted to say, in an unorthodox manner, a few words about the artist as a person. Eugen Raportoru is one of the purest souls that I met. The gossips from the world of art, with the spicy and delicious little punks gleaned here and there that perhaps amuse or excites us, hurt him. And the great and the heavy “historical” gossip on the great and famous names of Romanian painting definitely provoke to him physical suffering. A beautiful angel with an batty eye.

TEO / TEO
ulei pe pânză / oil on canvas
80 x 40 cm
2015

ROMBARO / ROMBARO
ulei pe pânză / oil on canvas
80 x 40 cm
2015

ROMOCEANU / ROMOCEANU

ulei pe pânză / oil on canvas

80 x 70 cm

2015

PEISAJUL RECONSIDERAT

Revista lunară „Litere”, nr.3/ martie 2014

La mijlocul lui ianuarie a.c. am avut șansa de a vizita o expoziție de pictură care mi-a tăiat respirația prin multiplele valențe, implicații și reușite tehnice rareori folosite în respectiva artă frumoasă. Evenimentul resimțit de mine, ca și de destui (dar nu suficient de mulți) vizitatori s-a produs la Galeriile Simeza de pe bulevardul bucureștean Magheru și încununează, cel puțin deocamdată, activitatea de pictor a lui Eugen Raportoru, cunoscut și remarcat de subsemnatul încă în urmă cu vreo patru decenii, când curiozitatea de reporter TV a făcut să cred în șansele artistice ale unui copil minune, deloc agresiv, deloc iconoclast, băiat crescut în frica lui Dumnezeu, în cultul muncii, al artei și al respectului față de familie. Prin *Peisaje* (așa se numește fiecare lucrare), Eugen Raportoru realizează în pictură ceea ce Tudor Arghezi reușise în mult discutata plachetă 1907 (subintitulată *Peisaje*), adică o detașare totală de tiparele clasice. Artistul oferă la această vârstă viziunea proprie asupra unor vechi străzi bucureștene, unor case aflate în pragul prăbușirii prin grija edililor Capitalei. Universul este coșmaresc, parcă ireal, pecetea extincției izbucnește de pretutindeni, descoperită de ochiul unui artist care vede dincolo de aparențe, dincolo de contururile materiale bănuite de o infinită fragilitate.

THE LANDSCAPE RECONSIDERED

Monthly magazine "Letters" No.3/ March 2014

In mid-January A.C. I had the chance to visit an art exhibition that took my breath away by the multiple valences, implications and technical achievements, rarely used in this kind of art. This event that moved me and more other visitors (but not enough) took place at the "Simeza" Gallery on Magheru Avenue in Bucharest, and crowns, at least for now, the artwork of Eugen Raportoru, known and noticed by the undersigned for about four decades ago, when the curiosity of a TV reporter made me believe in the artistic chances of a prodigy, at all aggressive, at all iconoclast, a child that grew up with the fear of God, worshipping work, art and family.

Through any landscape (he names this way every painting), Eugen Raportoru conceives in painting what Tudor Arghezi did in his long debated booklet „1907” (also entitled Landscapes), that is a complete detachment of classical patterns. The artist offers his vision of his age on some old streets of Bucharest, on some decaying houses „helped” by the mayor's care. The universe is like a nightmare, almost surreal, the seal of extinction bursts everywhere.

MARIAN PETRE

FROM ARTISTS IN CONTEMPORARY ART

CURRICULUM VITAE

100

Născut: 12 februarie 1963, în Drăgănești-Olt

STUDII

Absolvent al Institutului de Artă "Nicolae Grigorescu", București, Facultatea de Artă Plastică, secția Sculptură, promoția 1987

Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, din anul 1996.

EXPOZIȚII PERSONALE

1997 - Galeria "Căminul Artei", București

1998 - Galeria "Căminul Artei", București

2003 - Galeria "Simeza", București

2003 - Muzeul de Artă, Râmnicu Vâlcea

EXPOZIȚII DE GRUP

1987 - Expoziția Tineretului, Sala Dalles, București

1995 - Expoziția "Atelier 35", Galeria Căminul Artei, etaj, București

1996 - Expoziția de sculptură mică, Galeria "Orizont", București

1996 - Bienala de artă plastică, Târgoviște

1997 - Expoziție de sculptură mică, Galeria "Orizont", București

1997 - Bienala de artă plastică, Piatra Neamț

1998 - Bienala de sculptură mică, Arad

1998 - Salonul Municipal, București

1999 - Expoziția de sculptură "Dantesca", Ravenna/ Italia

1999 - Expoziția de desen, Arad

1999 - Expoziția de artă plastică, Râmnicu Vâlcea

2002 - Expoziția "Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery", Japonia

2002 - Bienala de artă, Bacău

2003 - Expoziția "Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery", Japonia

2004 - Expoziția "Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery", Japonia

2006 - Expoziția de sculptură mică, Galeria "Apollo", București

2007 - Salonul Național de Artă, Sala "Brâncuși" a Parlamentului României

2007 - Bienala de artă, Veneția/ Italia, Pavilionul Roma

2007 - Expoziția internațională "Power and Fire", organizată de Muzeul Satului (Italia, Franța, Spania, Germania, Ungaria)

Born: 12th of February 1963, in Drăgănești-Olt

EDUCATION

Graduate of "Nicolae Grigorescu" Institute of Fine Arts, Bucharest, Faculty of Fine Arts, Department of Sculpture, 1987 class

Member of the Romanian Artists Union since 1996.

PERSONAL EXHIBITIONS

1997 - "Căminul Artei" Gallery, Bucharest

1998 - "Căminul Artei" Gallery, Bucharest

2003 - "Simeza" Gallery, Bucharest

2003 - The Museum of Art, Râmnicu Vâlcea

GROUP EXHIBITIONS

1987 - Youth Exhibition, Dalles Hall, Bucharest

1995 - "Atelier 35" Exhibition, "Căminul Artei" Gallery, Bucharest

1996 - Exhibition of Small Sculpture, "Orizont" Gallery, Bucharest

1996 - The Biennale of Fine Arts, Târgoviște

1997 - Exhibition of Small Sculpture, "Orizont" Gallery, Bucharest

1997 - The Biennale of Fine Arts, Piatra Neamț

1998 - The Biennale of Small Sculpture, Arad

1998 - The Municipal Salon, Bucharest

1999 - "Dantesca" Sculpture Exhibition, Ravenna/ Italy

1999 - Drawing Exhibition, Arad

1999 - Fine Arts Exhibition, Râmnicu Vâlcea

2002 - "Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery" Exhibition, Japan

2002 - Bacău Art Biennale

2003 - "Tokyo Metropolitan Art Space Gallery Exhibition" Exhibition, Japan

2004 - "Tokyo Metropolitan Art Space Exhibition Gallery" Exhibition, Japan

2006 - Small Sculpture Exhibition, "Apollo" Gallery, Bucharest

2007 - The National Art Exhibition, The Parliament of Romania - "Brâncuși" Hall

2007 - The First Roma Pavilion at the Venice Art Biennale, Italy

2007 - "Power and Fire" International Exhibition, organized by the Village Museum (Italy, France, Spain, Germany, Hungary)

2007- Expoziția "Power and Fire", Sala Brâncuși, Parlamentul României, organizată de Muzeul Satului

2007- Expoziția de sculptură mică, Galleria Apollo, București

2008- Expoziția "Contemporary Art" 10+1, Galerile de artă Focșani

2011- Expoziția "Sinteze Contemporane în Arta Românească", Galeria "Constantin Brâncuși"

2012- Salonul de gravură și sculptură ediția a II-a, Galeria "Simeza"

2013- Expoziția de pictură și sculptură, Galerile de artă Focșani

2014- Expoziția organizată de Biblioteca Națională a României, în parteneriat cu organizația "Romani CRISS – 8 aprilie"

2014- Expoziția Internațională de Artă "Under Ground Zero Muzeum", organizată de Uniunea Artiștilor Plastici - filiala Râmnicu Vâlcea, Salina Ocele Mari

TABERE DE CREAȚIE

1987- Tabăra de sculptură în piatră, Covasna

1988- Tabăra de sculptură în piatră, Scânteia/ Iași

1996- Tabăra de sculptură Oarba/ Mureș

1998- Tabăra de sculptură în metal, Râmnicu Vâlcea

2000- Tabăra internațională de arte vizuale, Budapesta/ Ungaria

2001- Simpozionul "Artele Focului", Râmnicu Vâlcea

2001- Tabăra internațională de sculptură "Brâncușiana", Târgu Jiu

2003- Simpozion de grafică și desen, Râmnicu Vâlcea

2004- Tabăra internațională de sculptură Veliko-Tarnovo/ Bulgaria

2004- Tabăra de sculptură "Stuf", Murighiol/ Tulcea

2007- Simpozionul de sculptură și arhitectură Jurilovca/ Tulcea

2007- Tabăra internațională de sculptură, Bran/ Brașov

PREMII

2002- Premiul III la Salonul de Artă, București.

2007 - "Power and Fire" Exhibition, organized by the Village Museum at the Parliament of Romania - "Brâncuși" Hall

2007 - Small Sculpture Exhibition, "Apollo" Gallery, Bucharest

2008 - "Contemporary Art" 10 + 1 Exhibition, Focșani Art Galleries

2011 - "Contemporary Synthesis in Romanian Art" Exhibition, "Constantin Brâncuși" Gallery

2012 - The Second Exhibition on Engraving and Sculpture, "Simeza" Gallery

2013 - Painting and Sculpture Exhibition, Focșani Art Galleries

2014 - Exhibition organized by the National Library, in partnership with the "Romani CRISS organization - April 8th

2014 - The International Art Exhibition "Under Ground Zero Muzeum", organized by the Romanian Artists Union - Râmnicu Vâlcea branch, Ocele Mari Salt Mine

ART CREATIVE CAMPS

1987 - Stone Sculpture Camp, Covasna

1988 - Stone Sculpture Camp, Scânteia/Iași

1996 - Sculpture Camp, Oarba/ Mureș

1998 - Metal Sculpture Camp, Râmnicu Vâlcea

2000 - The International Visual Arts Camp, Budapest/ Hungary

2001 - "The Arts of Fire" Symposium, Râmnicu Vâlcea

2001 - "Brâncușiana" International Sculpture Camp, Târgu Jiu

2003 - Symposium on Graphic Art and Drawing, Râmnicu Vâlcea

2004 - The International Sculpture Camp, Veliko-Tarnovo/ Bulgaria

2004 - "Cane" Sculpture Camp, Murighiol/ Tulcea

2007 - Symposium on Sculpture and Architecture, Jurilovca/ Tulcea

2007 - The International Sculpture Camp, Bran/ Brașov

AWARDS

2002 - The Third Prize at The Art Salon, Bucharest

**MARIAN
PETRE
SCULPTURĂ
/
SCULPTURE**

ARTIȘTI
ROMI
ÎN
ARTA
CONTEMPORANĂ

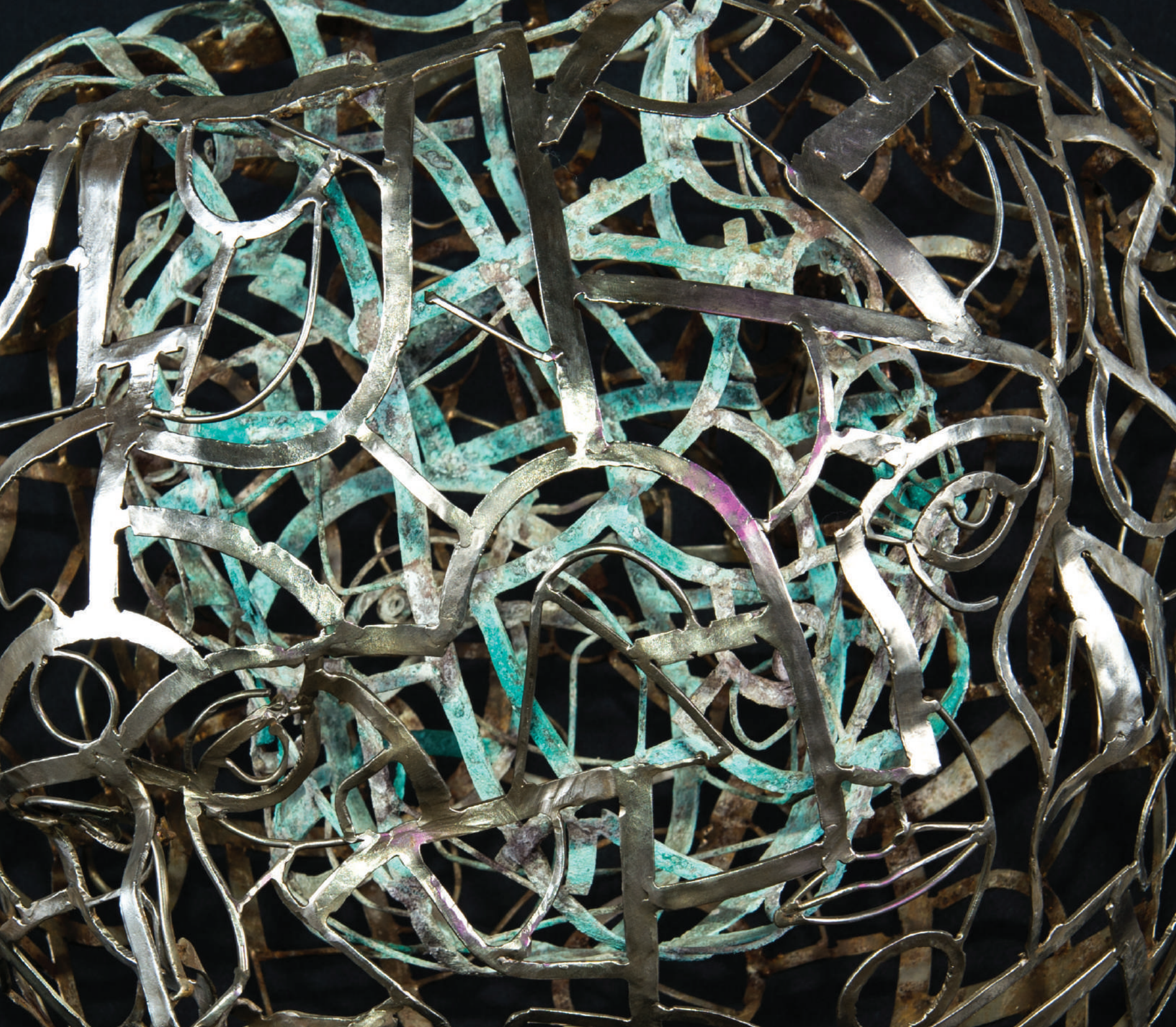

ROMA
ARTISTS
iN
CONTEMPORARY
ART

CONEXIUNE / CONNECTION
metal inoxidabil / inoxidable metal
50 x 55 x 55 cm
2003

DIANA SAVU

Forma umană în sculptură a reprezentat un subiect central încă din timpuri antice, maeștrii concentrându-se, de-a lungul secolelor, să perfecționeze grația, eleganța și complexitatea anatomiei umane, iar Marian Petre alege acest subiect nu doar ca un argument figurativ, ci ca o călătorie a sufletului.

Prezență constantă în creația sa, figura umană a reprezentat platforma perfectă pentru conceptele sale artistice. Există o conexiune imediată între obiect și privitor, chipul fiind perfect recunoscut așa cum se poate observa în lucrări precum „Vis”, „Familia”, „Portrait”, „Radiografia iubirii”. Conceptual, este evidentă dorința sculptorului de a include reprezentări figurative pe care le încorporează unor forme „suport” în scopul creării unor stări emoționale sau tensiuni în sufletul privitorului. Eleganță, poezie, umbre și lumini rezidă în creația lui Marian Petre ale cărui opere reprezintă un apel la origini, un omagiu adus Omului. Chipurile și trupurile concepute de sculptor evocă putere și fragilitate, sensibilitate, dar și iluzia siguranței pe care o aduce societatea modernă.

Marian Petre este un sculptor vizionar, cu tendințe renascentiste, a cărui operă își găsește inspirația în misterul profund și sacru al vieții, arta sa facilitând meditația și înălțarea spirituală a privitorului. Balansând volumele pline ale lemnului cu formele delicate ale filamentelor metalice, Marian Petre caută să dea o senzație de suplețe și mișcare prin utilizarea unor materiale ale căror caracteristici sunt la polul opus.

Human figure in sculpture represents a central theme from ancient times, the grand masters focusing, over the centuries to give perfection to the grace, elegance and complexity of human anatomy and Marian Petre chooses this topic not only as an argument for his figuration, but as a journey of the soul.

Constant presence in his creation, the human figure was the perfect platform for his artistic concepts. There is an immediate connection between object and viewer, the face being perfectly recognizable as can be seen in works such as “Dream”, “Family”, “Portrait”, “Radiography of love”. Conceptually, it is obvious the sculptor’s desire to include figurative representations which he attaches to some “support” forms in order to create emotions or tensions in the soul of the viewer. Elegance, poetry, shadows and lights lie in the creation of Marian Petre whose work represents a call to origins, a tribute to Human being. The faces and bodies created by the sculptor evoke strength and fragility, sensitivity, but also the illusion of security brought by the modern society.

Marian Petre is a visionary sculptor with Renaissance tendencies whose work finds inspiration in the deep and sacred mystery of life, his art is facilitating the meditation and spiritual exaltation of the viewer. Balancing the full volume of wood and the delicate forms of metal filaments, Marian Petre seeks to give a sense of movement and flexibility through the use of materials whose characteristics are quite opposite.

Morfologia creațiilor sale este remarcabil de flexibilă, conferind vigoare în egală măsură unei materii atât de moderne precum metalul prelucrat, cât și meșteșugului antic de a grava/săpa în lemn.

Stilul său provine din folosirea materiei nude și „armate” în același timp, cuplând lemnul cu inoxul sau metalul în compozițiile sale. Provocarea pe care și-o impune sculptorul este una rafinat estetică: o materie reformată (metalul) și volume „primitive”, dar și solemne, elegante ce derivă, parcă, din cea mai intimă răsuflare. Admirând sculpturile sale, privitorul este invadat de dorințe tactile, dar și de emoții puternice. Metalul folosit de Marian Petre are o „carnație” proprie, respectând riguros legile staticii și dinamicii, dar și un grafism/ scriitură delicată sau nervoasă, care închide sau deschide forme spre sentimente și emoții. Pe de altă parte, lemnul are concretețea sa opacă, fără asperități, sculptorul alegând această materie pentru a invada spațiul cu sculpturi care dezvăluie un calm sever, aproape ascetic.

Marian Petre ne oferă, deci, o cartografiere creativă a chipului uman în care filamentele de metal/inox sunt modelate și forjate în forme tridimensionale. Așa cum alchemiștii medievali doreau transformarea metalului obișnuit în aur, la fel, sculptorul ridică această materie comună la nivelul sublimului, transformând rămășițe ale lumii industriale în opere de artă pline de vitalitatea spiritului său creator.

Delicatețea firelor metalice și rețeaua dantelată pe care o desenează captează privirea de jur împrejur, însă masivitatea volumelor pline ale lemnului o centreează demonstrând încrederea și siguranța artistului de a alătura transparențe și opacități ale unor materialități diferite.

The morphology of his works is remarkably flexible, giving an equally effective vigor to a modern material such as the metal as to the ancient craft of engraving / digging into the wood.

Marian Petre has developed a personal language transiting from two-dimensional reliefs to three-dimensional forms, moving frequently from one practice to another with constant exploration and mutual contamination. His style comes from the use of nude material and the “armed” one while pairing the wood with stainless steel or metal in his compositions. The challenge settled by the sculptor is one of a refined aesthetic: a reformed material (metal) and “primitive” volumes, but also solemn and elegant, as if deriving from the most intimate breath. Admiring his sculptures, the viewer is invaded both by tactile desires and strong emotions. The metal used by Marian Petre has a special “carnation”, rigorously complying with the laws of statics and dynamics, but also has a delicate or nervous graphic element/ writing, which closes or opens the form to feelings and emotions.

On the other hand, wood has an opaque concreteness, with slippery surface, the sculptor choosing this material to invade the space with works that reveal a severe calm, almost ascetic.

Marian Petre gives, therefore, a creative mapping of the human face in which filaments of metal/steel are twisted and forged into three-dimensional shapes. As medieval Alchemists wanted to transform metal into gold, the same way the sculptor, raised this common matter to the sublime, transforming the remnants of the industrial world in artworks endowed with the vitality of his creative spirit.

The delicacy of the metal wires and the laced network that the sculptor design capture the eye all around, but the massiveness of the full volume of wood focus it showing the full trust and confidence of the artist to put together the transparency and opacity of very different materialities.

Așa cum rețeaua labirintică a firului metalic are o natură textilă, flexibilă, adaptabilă, superficială, subiect al unor mutații statice imprevizibile, dar intenționate, sculpturile lui Marian Petre dezvăluie transformările, migrațiile, evoluțiile și involuțiile umane de-a lungul vieții. Marian Petre a elaborat un limbaj personal cu care tranzitează de la bidimensionalul baseoreliefat la tridimensional, trecând frecvent de la o practică la alta cu continue explorări și contaminări reciproce. Marian Petre „desenează” cu vidul, tematica abordată fiind elaborată și distilată prin transparențe și aerări ale ideii de vid. Sculpturile sale dezvăluie imediat o gestualitate rituală, atentă și răbdătoare, repetitivă prin infinite variații ce modulează poetic firul metalic în figuri ce restabilesc cartografierea inițială de semne pe hârtie. Este, deci, un compromis în tensiunea dintre vidul care înfășoară și, paradoxal, umple sculpturile, și plinul, volumul tridimensional al acestora, fiind un dialog neîntrerupt, între intern și extern, al unor opere „închise și deschise”, transparente și opace, izvorâte dintr-un tumult sufletesc, dintr-o dramă personală, dintr-o istorie socială și etnică.

As the labyrinthine network of metal wire has a textile, flexible, adaptable, shallow nature, still subject to unpredictable, but intentional mutations, Marian Petre's sculptures reveal changes, migration, human developments and regress throughout life.

Marian Petre “draws” with the void, his subjects being developed and distilled through the transparency and aeration of the idea of a vacuum. His sculptures immediately reveal the ritual, careful and patient gesture, repetitive through infinite variations that modulate in poetic way the metallic thread into figures that restores the initial mapping of signs on paper.

It is therefore a compromise in the tension between the vacuum which wraps and, paradoxically, fill the sculptures, and the full, three-dimensional volume of the artworks, as an uninterrupted dialogue between in and out, of these “closed and opened” works transparent and opaque, stemming from a turmoil of the soul, a personal drama, or a social and ethnic history.

VIS 1 / DREAM 1

metal și lemn / metal and wood

60 x 40 x 35 cm

2003

DETALII VIS 1 / DETAIL DREAM 1

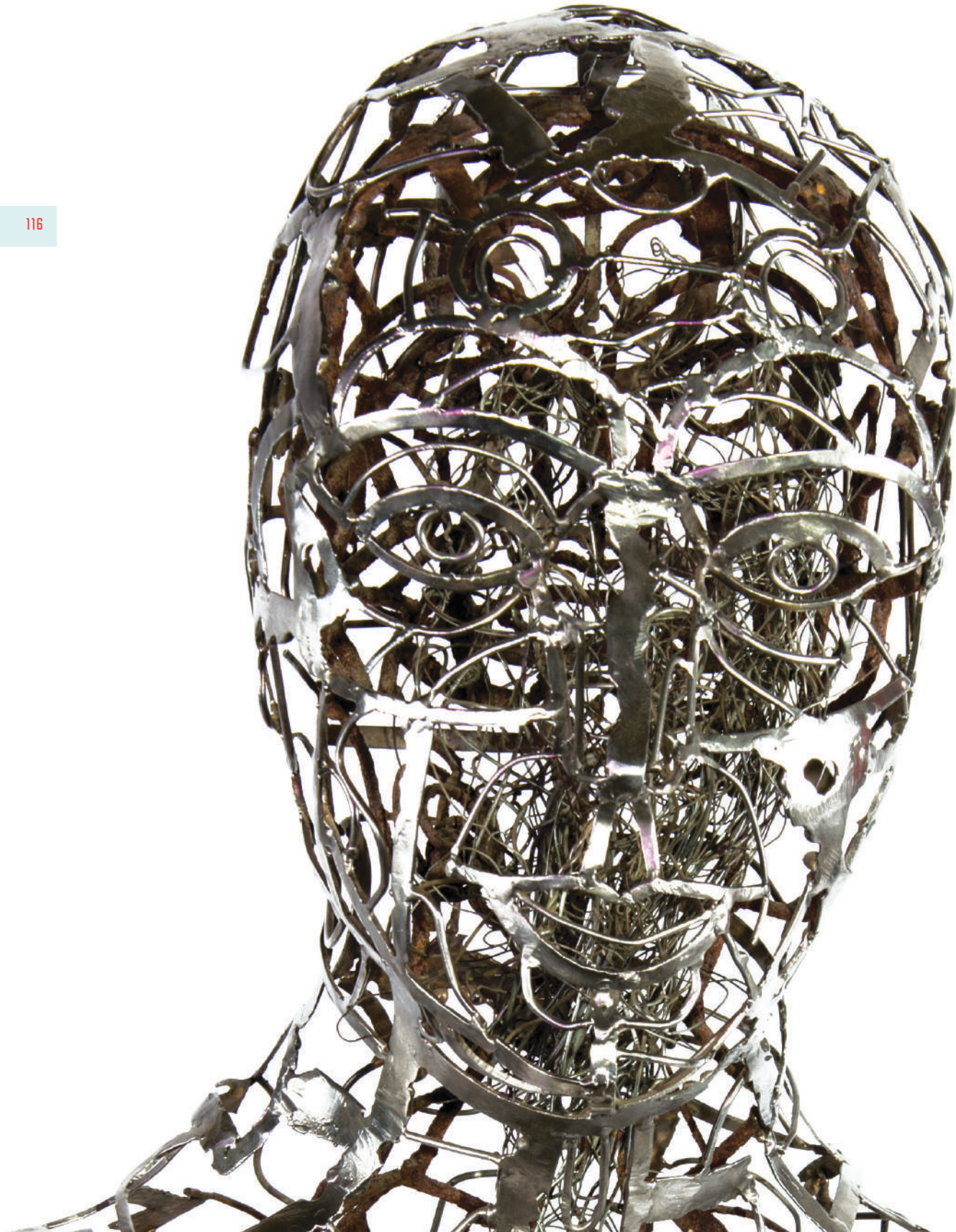

DEZROBIRE / ABOLITION OF SLAVERY (MANUMISSION)

metal / metal
45 x 21 x 14 cm
2015

RADIOGRAFIA IUBIRII / LOVE RADIOGRAPHY

metal inoxidabil / inoxidable metal

70 x 54 x 35 cm

2003

URMA SUFERINȚEI / PATH OF ANGUISH

lemn și metal inoxidabil / wood and inoxidable metal
28 x 22 x 18 cm

2002

VIS 2 / DREAM 2

metal inoxidabil / inoxidable metal
40 x 25 x 25 cm
2002

MATERNĂ / MOTHERHOOD

lemn și metal inoxidabil / wood and inoxidable metal
62 x 83 x 10 cm
2010

URMELE SUFERINȚEI / PATHS OF ANGUISH
lemn și metal inoxidabil / wood and inoxidable metal
165 x 12 x 12 cm
2002

ATEMPORAL / TIMELESS

lemn și metal inoxidabil / wood and inoxidable metal
62 x 33 x 15 cm
2014

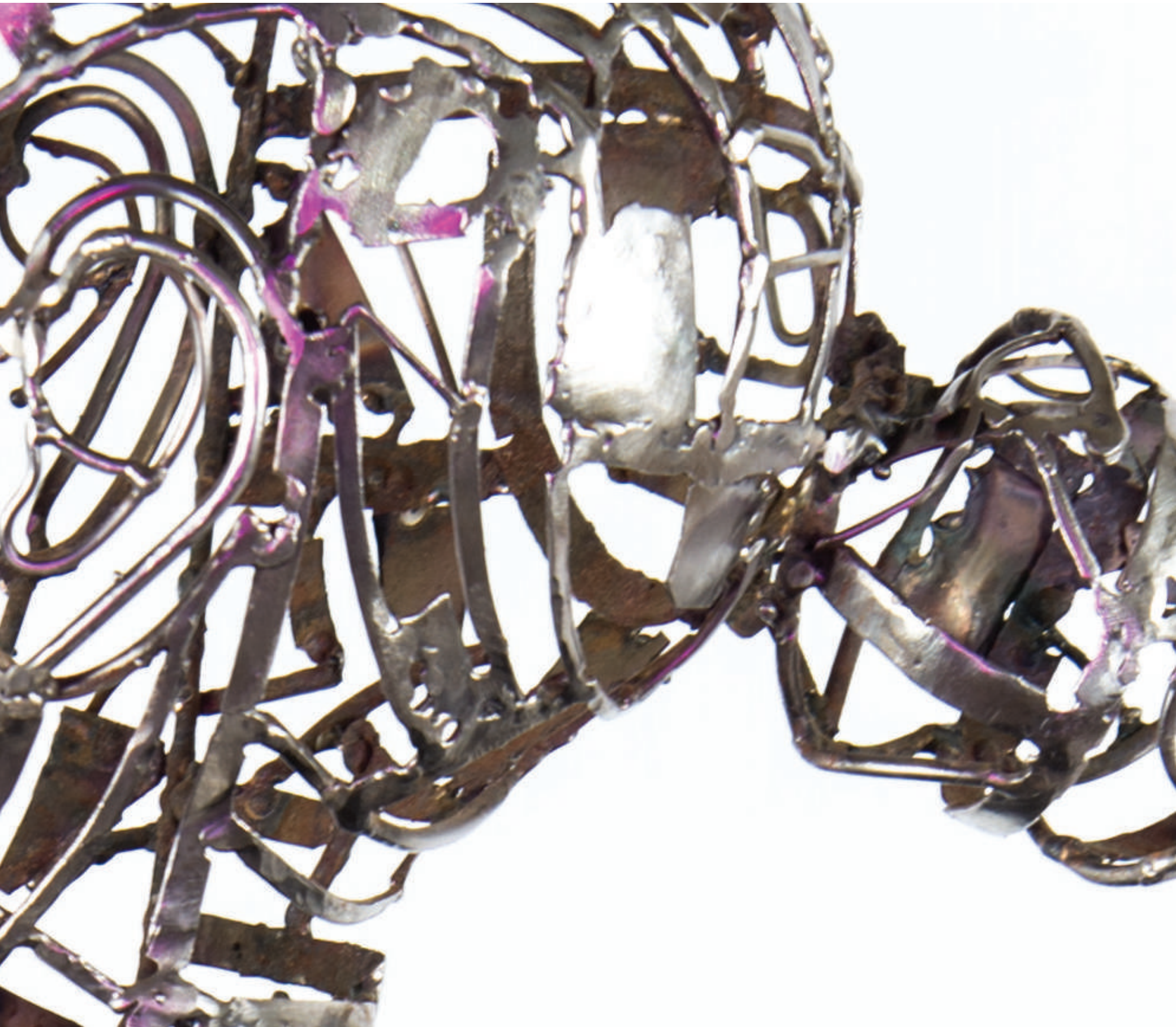

ATEMPORAL - DETALIU / TIMELESS - DETAIL

COMPOZIȚIE / COMPOSITION

lemn și metal / wood and metal
70 x 40 x 25 cm

2014

Luiza BARCAN

UN „CHIP CIOPLIT” AL OMULUI

Artist consacrat din generația de mijloc, cu toate atributele deplinei maturități, Marian Petre face notă aparte în rândul breslei căreia îi aparține prin consecvența cu care-și pune în operă ideile și printr-o preocupare constantă față de natura și condiția umană. Cu rădăcini în tradiție dar primind, în același timp, cele mai cutezătoare propuneri ale (post)modernității, sculptorul prelucrează materiale consacrate, cu specială preferință pentru metal și lemn, cel mai adesea puse în dialog în lucrările sale.

Nu există teme noi în arta autentică, iar omul, cu esența și cu aparența lui e, probabil, una dintre cele mai vechi. Noi pot fi, în schimb, abordările, viziunea și felul în care artistul reușește să le comunice spectatorului. Marian Petre se manifestă în arta contemporană ca un „artizan” inspirat, indiferent la curente, ce-și urmează propriul drum, cu credință în puterea artei de a educa, a acționa asupra sufletului și a forma. O sculptură despre om și pentru om, astfel ar putea fi definită, în puține cuvinte, arta lui, dar și o sculptură din care condiția umană, în datele ei esențiale, răzbate cu multă expresivitate și putere de convingere.

Conținutul ideatic al lucrărilor lui Marian Petre gravitează în jurul unor teme precum: cuplul, familia, iubirea dintre bărbat și femeie, generatoare de viață, osmoza ce se creează între soți, legătura cu strămoșii și cu istoria neamului, suferința ca destin de neocolit al condiției umane. Ne-o spun însele titlurile unor sculpturi precum: „Urma suferinței”, „Vis”, „Radiografia iubirii”, „Materna”, „Incursiune”, „Familia”. Artistul tratează cu precădere portretul sau bustul, personajele sale devenind un fel de arhetipuri. Disponerea lor în compoziții tridimensionale urmărește ideea legăturii vizibile, în plan fizic, invizibile în plan spiritual, între ființele umane unite prin descendența dintr-o veche rădăcină comună.

A HUMAN “ENGRAVED IMAGE”

An artist of the middle generation having all the attributes of full maturity, Marian Petre proves to be a special figure among the guild to which he belongs to by the consistency with which he puts his ideas into practice and by a constant concern towards nature and towards the human condition. With the artistic roots anchored deep down in tradition but receiving at the same time the most daring proposals of (post) modernity, Marian Petre is processing dedicated materials with special preference for metal and wood, often in dialogue within his works.

There are no new topics in authentic art and it is known that man's essence and appearance is probably one of the oldest existing. However new may be the approaches, the vision and the way the artist manages to communicate to the viewer. Marian Petre behaves in contemporary art as an inspired “craftsman”, regardless of the trend and following his own way with faith in the power of art to educate, to act upon the soul and upon form. A sculpture about the man and for the man and a sculpture of the human condition in its essential data, echoing with great expressiveness and power of persuasion, this is how his art could be defined, in a few words.

The creative content of Marian Petre's works revolves around well-known topics: the couple, the family, the love between man and woman as a life generator, the osmosis which is created between spouses, the contact with ourforerunners and with the history of the nation, the suffering the torment as the inevitable destiny of the human condition. The sculptures themselves speak through titles like “Traces of sufferings”, “Dream”, “Love radiography”, “Native”, “Journey”, “Family”. The artist deals mainly with bust portraits, his characters becoming a kind of archetypes. Their arrangement in three-dimensional compositions makes them visible in the physical world, while spiritually disguised, united by the descent from an ancient common root

De aceea, uneori, personajele lui Marian Petre sunt suprapuse ori închise unele în altele ca în jucăria rusească numită „matreoașcă”, cea în care, în interiorul unei păpuși mai mari, se află păpuși din ce în ce mai mici. Cât se poate de convingător, adaptându-și adecvat materialele de lucru pentru susținerea viziunii sale, sculptorul tratează cu egală preocupare ceea ce am putea numi „esența” și „aparența” personajelor cărora le dă viață. Putem, la fel de bine, să vorbim despre existența lor fizică, palpabilă, dar și despre o existență de natură spirituală, greu de sugerat prin orice fel de material. Și cu toate acestea, Marian Petre a găsit o soluție artistică viabilă și convingătoare. Într-un alt comentariu critic am vorbit despre „omul-miez și omul-plasă”, cele două ipostaze ale personajelor lui. „Omul-miez” este plăsmuit prin ciopirea lemnului cel mai adesea, iar „omul-plasă” se naște din modelarea la cald a metalului. În majoritatea compozițiilor sculptorul atașează „plasa” metalică formei solide, create din lemn, sugerând astfel ceea ce numeam mai înainte „aparența” și „esența”. Doar că, în chip paradoxal, esența stă ascunsă în „plasă” iar aparența în „miez”, adică în forma compactă a compoziției, fiindcă dantelăria gingașă obținută din metal sugerează latura spirituală, veșnică, a omului, iar forma solidă înconjurată de acest „abur” dantelat, pe cea materială, perisabilă, a ființei. Există, fără nici o îndoială, o continuă meditație a artistului asupra vieții și a rosturilor ei, o cugetare pe care lucrările sale o conțin implicit și o transmit privitorului.

Marian Petre și-a creat propriul univers de forme recognoscibile atât în sculptura de atelier cât și în cea monumentală, realizată în numeroasele tabere de creație, din țară și din afara granițelor, la care a participat de-a lungul timpului.

Preferința lui pentru materialele tradiționale reface legătura cu etnia căreia îi aparține dar și cu tradiția în general, refăcând una dintre punțile esențiale între memoria trecutului, tendințele prezentului și proiectarea în viitor a moștenirii dobândite de la înaintași. Arta și meșteșugul bine însușit coexistă în sculptura lui Marian Petre la fel cum conviețuiesc, în plăsmuirile sale tridimensionale, tradiția și modernitatea. Vorbim, astfel, despre un artist complet, despre o voce distinctă în arta românească contemporană.

Therefore, Marian Petre's characters are sometimes superimposed into each other or enclosed as the Russian toy called "Matrioshka", one in which, within a larger doll, sits another one and another one, each becoming smaller and smaller. Trying to be as convincing as possible and appropriately adapting his work to support his vision, this sculptor treated with equal concern what we might call the "essence" and the "appearance" of the characters which he gives life. We, as well, talk about their physical existence, palpable, but also about their spiritual existence, hardly suggested by any material they are created of. And yet, Marian Petre found a viable artistic and compelling solution. In another critique of mine I talked about "core-man" and "fishingnet-man", two faces of his characters. "Core-man" is often perceived as wood carving while a "fishingnet-man" is born by shaping hot metal. In most compositions the sculptor attaches the metallic solid form of "the net" to the already created form in wood, suggesting what I called earlier "appearance" and "essence". Only then, paradoxically, the essence lies hidden in the "net" and the appearance is the "core", that is, the compact form of the composition, the gentle lace made from metal suggests the spiritual side of the eternal man while the solid form surrounded by this "steamlike" lace on the material, suggests the perishable existence. Undoubtedly there is a continuous meditation on the life of the artist and his whereabouts, a thought that his works contain implicitly and transmit to the viewer.

Marian Petre has created his own universe of recognizable forms in both small sculpture in the workshop and in the monumental pieces, created during numerous art camps in the country and abroad, that he attended during time.

His preference for traditional materials reconnect with ethnicity but it belongs to the tradition in general, restoring one of the essential bridges between memory of the past, present trends and future design heritage acquired from our ancestors. Arts and crafts and sculpture coexist well mastered in Marian Petre's work, as tradition and modernity live in the three-dimensional creations.

These are my words about a complete artist and about a distinct voice in contemporary Romanian art.

IN MEMORIAM / IN MEMORIAM
metal inoxidabil / inoxidable metal
185 x 20 x 20 cm
2003

ARTEFACT / ARTIFACT

lemn și bronz / wood and bronze

33 x 13 x 75 cm

2013

SEMN / SIGN

lemn și bronz / wood and bronze

70 x 20 x 3 cm

2011

CUPLU / COUPLE

lemn / wood

51 x 38 x 4 cm

2013

FAMILIA / THE FAMILY

lemn, bronz și inox / wood, bronze and stainless steel
65 x 40 x 7 cm

2010

CONTACT:

Centrul Național de Cultură a Romilor
National Center of Roma Culture

Splaiul Independenței nr.202 A, etaj 8, Sector 6
București, Romania

E-mail: secretariat@romanikultura.ro

Telefon: 0040 / 21 313 52 11

Fax: 0040 / 021 313 52 10

www.romanikultura.ro

